

رہپویہ زیارت

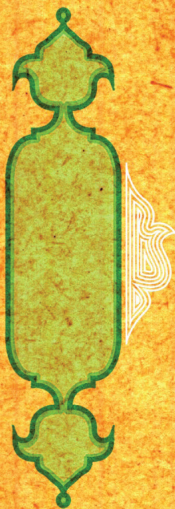
پیامبر اکرم ﷺ فرمودند:

مَنْ زَارَنِي أَوْ زَارَ أَحَدًا مِنْ ذُرِّيَّتِي

زُرَّتْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَنْقَذْتَهُ مِنْ أَهْوَاهَا

کسی که مرا یا یکی از فرزندانم را زیارت کند،
روز قیامت زیارتش خواهم کرد و از ترس و وحشت
آن روز، رهایش خواهم ساخت.

کامل الزیارات، ص ۱۱



رهپوټيزيات

ناشر:

معاونت فرهنگي واجتماعي
سازمان اوقاف وامور خيريه



سازمان اوقاف وامور خيريه
معاونت فرهنگي واجتماعي



ستاد مرکزی ابعين حبيبي
کميته فرهنگي و لهوژشي



فهرست

- ۵ حکمت زیارت
- ۲۳ زیارت امام علی (علیه السلام)
- ۳۹ زیارت عاشورا
- ۵۱ زیارت اربعین
- ۵۹ زیارت وارث
- ۶۸ زیارت شهدای کربلا
- ۷۱ زیارت حضرت ابا الفضل العباس (علیه السلام)
- ۷۷ زیارت حضرت علی اکبر (علیه السلام)
- ۸۳ زیارت مشترک امام کاظم و امام جواد (علیهما السلام)
- ۸۹ زیارت مشترک امام هادی و امام عسکری (علیهما السلام)
- ۹۳ زیارت امین الله
- ۹۹ زیارت حضرت فاطمه زهرا (سلام الله علیها)

هو

حکمت زیارت

آیت الله جوادی آملی

زیارت، حضور عارفانه عاشق در دیار معشوق، اظهار عشق و ارادت محبّ به محبوب، سفری مشتاقانه، آگاهانه و عاشقانه است که از سرای دل آغاز می‌شود و سرانجام نیز در منزل دل به مقصد و مقصود می‌رسد و بار بر زمین می‌نهد.

تعظیم، تکریم، گرمی داشت و یادکرد انسان‌های شایسته و نیز زنده نگه داشتن نام و یاد آنان پس از مرگ، لازمه محبت، عشق و ارادت انسان به نیکی‌ها و کمالات است و ریشه در فطرت و سرشت آدمی دارد. در تکریم و تعظیم صاحبان کمال، تفاوتی بین زندگان و مردگان صاحب کمال نیست.

شخصیت‌های تاریخ‌ساز

در طول تاریخ، در کنار صالحان، طالحان نیز همواره موج آفرینی کرده، در سرنوشت ملت‌ها نقش داشتند. لیکن پس از مرگ، نام و یاد آنان به همراه جسمشان دفن گردید.

در مقابل، شخصیت‌های صالح، با توجه به پایگامی که در عقاید، احساسات و عواطف ملت‌ها دارند، نام و یادشان همواره زنده می‌ماند. ذکر مناقب و فضایل آل طاه و یاسین، احساس شادمانی و سرور در موالید و تالم و اندوه در مصایب آنان از یک سو موجب تقرّب به خداست و سبب تحکیم پیوند با خلیفه خدا می‌شود. گذشته از آن که بزرگداشت نام و یاد اولیای الهی نیز هست. عزاداری سید شهیدان و سالار مظلومان،

حضرت اباعبدالله الحسین (علیه السلام) نمونه برجسته این ماجراست.

راستی در کجای این کره خاکی می توان کسی را یافت که پیوندی میان خود و حسین بن علی (علیه السلام) احساس کند و در روز عاشورا آرام و قرار داشته باشد؟

معنای زیارت

زیارت از ریشه «زور» است. اصل این واژه به معنای میل و عدول از چیزی است. زایر را از آن جهت زایر می گویند که وقتی به زیارت تومی آید از غیر تو عدول می کند و رو برمی گرداند؛ از این رو برخی گفته اند: زیارت، به معنای قصد و توجه است.

زیارت در روایات

رسول گرامی (صلی الله علیه و آله) فرمود: «مَنْ جَاءَنِي زَائِرًا لَا تَحْمِلُهُ إِلَّا زِيَارَتِي كَانَ حَقًّا أَنْ أَكُونَ لَهُ شَفِيعًا يَوْمَ

الْقِيَامَةِ؛ هر کس به زیارت من بیاید و انگیزه‌ای جز زیارت من نداشته باشد، بر من لازم است که شفیع او در روز قیامت باشم.»^۱ چهل و یک نفر از بزرگان اهل سنت از عبدالله بن عمر نقل کرده اند که پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله) فرمود: «مَنْ زَارَ قَبْرِي وَجَبَتْ لَهُ شَفَاعَتِي؛ هر کس قبر مرا زیارت کند، شفاعت من بر او واجب می شود.»^۲

امام صادق (علیه السلام) فرمود: «مُرُوا بِالْمَدِينَةِ فَتَسَلِمُوا

عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَ إِنْ كَانَتْ الصَّلَاةُ تَبْلُغُهُ مِنْ
بَعِيدٍ؛ به مدینه بروید و بر پیامبر اکرم ﷺ سلام بدهید،
هرچند که سلام و درود از راه دور به آن حضرت نیز
می‌رسد.»

حضور زایر در کنار مزور و قبر وی خصوصیتی دارد، از
جمله این خصوصیت‌ها عبارتست از:

۱. بهره‌مند شدن از فضای معنوی حرم‌های شریف - که
محل تردد فرشتگان، ارواح انبیا و اولیا و محل تردد و
تعلق ویژه روح بلند آن مزور است - و دعا کردن در مظان
استجابت دعا.

۲. نشانه صداقت زایر در دوستی و علاقه به مزور.

۳. وفاداری به مقتدا و تعهد به پیمانی که با او بسته
است.

پیغمبر اکرم ﷺ فرمود: «مَنْ زَارَنِي أَوْ زَارَ أَحَدًا مِنْ
ذُرِّيَّتِي زُرْتَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَنْقَذْتَهُ مِنْ أَهْوَالِهَا؛
کسی که من یا یکی از فرزندانم را زیارت کند، روز
قیامت به زیارت و دیدار او خواهم رفت و از هراس‌ها و
وحشت‌های آن نجاتش خواهم داد.»^۲

حیات و مرگ پیامبر اکرم ﷺ و امامان معصوم علیهم‌السلام
یکسان است؛ زیرا زیارت دوران حیات و مرگ، اجرو
آثار یکسان دارد. زیارت در دوران مرگ باید همان آثار
و سازندگی زیارت دوران حیات را برای او داشته باشد.

زید شحام می‌گوید: «قُلْتُ لِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ عليه السلام مَا لِمَنْ

زَارَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ؟ قَالَ كَمَنْ زَارَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ فَوْقَ عَرْشِهِ. قَالَ قُلْتُ: فَمَا لِمَنْ زَارَ أَحَدًا مِنْكُمْ؟ قَالَ كَمَنْ زَارَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ؛ از امام صادق (ع) پرسیدم: ثواب کسی که پیامبر خدا (ص) را زیارت کند، چیست؟ فرمود: همانند کسی است که در برتر از عرش با خدا ملاقات کند. پرسیدم: کسی که یکی از شماها را زیارت کند، ثوابش چیست؟ فرمود: مانند کسی است که رسول خدا (ص) را زیارت کند.»^۴

امام علی بن موسی الرضا (ع) فرمود: «إِنَّ لِكُلِّ إِمَامٍ عَهْدًا فِي عُنُقِ أَوْلِيَائِهِ وَشَيْعَتِهِ وَإِنَّ مِنْ تَمَامِ الْوَفَاءِ بِالْعَهْدِ زِيَارَةَ قُبُورِهِمْ؛ شیعیان نسبت به هر یک از امامان معصوم پیمان و تعهدی دارند که کمال وفای به آن عهد در زیارت مشتاقانه و عارفانه قبور آن نوات نورانی (ع) است.»^۵

پیامبر اکرم (ص) به امام علی (ع) خبر داد:

«يَا أَبَا الْحَسَنِ إِنَّ اللَّهَ جَعَلَ قَبْرَكَ وَقَبْرَ وُلْدِكَ بِقَاعًا مِنْ بَقَاعِ الْجَنَّةِ وَعَرَصَاتٍ مِنْ عَرَصَاتِهَا وَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ جَعَلَ قُلُوبَ نَجَبَاءٍ مِنْ خَلْقِهِ وَصَفْوَةٍ مِنْ عِبَادِهِ تَحِنُّ إِلَيْكُمْ وَتَحْتَمِلُ الْمَذَلَّةَ وَالْأَذَى فِيكُمْ فَيَعْمُرُونَ قُبُورَكُمْ وَيَكْثُرُونَ زِيَارَتَهَا تَقَرُّبًا مِنْهُمْ إِلَى اللَّهِ وَهَوْدًةً مِنْهُمْ لِرَسُولِهِ أَوْلِيكَ

يَا عَلِيُّ الْمَخْصُوصُونَ بِشَفَاعَتِي وَالْوَارِدُونَ
 حَوْضِي وَهُمْ زُؤَارِي وَجِيرَانِي غَدَّافِي الْجَنَّةِ. يَا
 عَلِيُّ مَنْ عَمَرَ قُبُورَكُمْ وَتَعَاهَدَهَا فَكَأَنَّهَا أَعَانَ
 نَسْلِيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ عَلَى بِنَاءِ بَيْتِ الْمَقْدِسِ؛ تو در
 سرزمین عراق کشته و دفن خواهی شد. خداوند قبر تو
 و قبر فرزند تو را بقعه‌ای از بقعه‌های بهشت و زمینی
 از زمین‌های آن قرار داده است. قلب جوانمردانی از
 مخلوقات خود و برگزیدگان از بندگان را مشتاق به
 سوی شما قرار داده به گونه‌ای که ذلت و اذیت را در راه
 شما تحمل می‌کنند و قبرهای شما را آباد می‌سازند و
 با انگیزه تقرب به خدا و دوستی رسول او، فوراً به زیارت
 قبور شما می‌شتابند. ای علی! تنها آنان از شفاعت
 من برخوردار، واردشونده بر حوضم و زایران من در بهشت
 هستند. ای علی! کسی که قبر شما را آباد کند و به
 تعهد خویش پایبند باشد، مانند آن است که سلیمان
 بن داود را در ساختن بیت المقدس یاری رساند.»^۶

زیارت در فقه

مرجوم محقق حلی گفته است: بر حج گزار مستحب
 مؤکد است که به زیارت پیامبر اکرم ﷺ بشتابد؛^۷ این
 بزرگان به حدیثی استناد کرده‌اند که این گونه از رسول
 اکرم ﷺ نقل شده است: «مَنْ أَتَى مَكَّةَ حَاجًّا وَ
 لَمْ يَزُرْنِي إِلَى الْمَدِينَةِ جَفَانِي؛ کسی که برای

حج گزاردن به مکه عزیمت کند و مرا در مدینه زیارت نکند، به من جفا کرده است.»^۱

عالم بزرگ اهل سنت، ابن قدامه می گوید: زیارت قبر پیامبر اکرم ﷺ مستحب است؛ زیرا از خود آن حضرت روایت شده است: «مَنْ حَجَّ فَزَارَ قَبْرِي بَعْدَ وَفَاتِي فَكَأَنَّمَا زَارَنِي فِي حَيَاتِي؛ کسی که حج بگذارد و قبر مرا بعد از وفاتم زیارت کند همانند آن است که در حیاتم مرا زیارت کرده باشد.»^۲

برخی از فقهای شیعه گفته اند: با ادله اربعه، یعنی کتاب، سنت، عقل و اجماع می توان رجحان و فضیلت داشتن زیارت قبور صلحا، ابرار، متقیان و نیکان را نیز اثبات کرد تا چه رسد به زیارت انبیا، اوصیای معصوم ﷺ و علما.^۳

زیارت مأثور

زیارت نامه های مأثور^۴ نه تنها کیفیت اظهار ارادت و ابراز تولی و تبری را می آموزد، بلکه متنی است برای شناخت مزور و آگاهی از منزلت او؛ زیارت نامه های مأثور دو گونه است:

۱. زیارت نامه های اختصاصی که امامی خاص با آن زیارت می شود و زایر به سلام و اظهار ارادت به یکی از آن پیشوایان نور می پردازد.
۲. زیارت نامه هایی که مضمونی عام و محتوایی کلی دارد و هر امامی را با آن می توان زیارت کرد، مانند زیارت

امین الله، زیارت جامعه کبیره، زیارت مخصوص ماه رجب، زیارت جامعه صغیره و... .

زیارت با معرفت

علی بن عبدالله بن قُطْرُب می گوید که فرزند امام موسی بن جعفر (ع) یعنی علی بن موسی (ع) که نوجوانی بیش نبود، از کنار امام گذشت در حالی که فرزندان دیگرش نزد او بودند؛ امام فرمود: «إِنَّ ابْنِي هَذَا يَمُوتُ فِي أَرْضِ غُرَبَةٍ فَمَنْ زَارَهُ مُسْلِمًا لَأَمْرِهِ عَارِفًا بِحَقِّهِ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ جَلًّا وَعَزًّا كُنْتُ هَذَا بَدْرٍ؛ هر کس این پسر (امام رضا (ع)) را [که در شهر غربت از دنیا می رود] زیارت کند، در حالی که تسلیم امر او و عارف به حقش باشد، در پیشگاه الهی از منزلت شهدای بدر برخوردار است.»^{۱۲}

امام صادق (ع) فرمود: «خداوند چهار هزار فرشته ژولیده موی غبار غم گرفته را موکل قبر امام حسین (ع) کرده که تا روز قیامت برای او گریه می کنند. پس کسی که عارف به حق آن حضرت باشد و زیارتش کند، آن ملائکه، وی را همراهی می کنند تا به مأمنش برسانند، اگر مریض شود صبح هنگام و شبانگاهان عیادتش می کنند و اگر بمیرد تشییع جنازه اش کرده، تا روز قیامت برای وی استغفار می کنند؛»^{۱۳} همچنین به بشیر فرمود: «مَنْ زَارَ قَبْرَ الْحُسَيْنِ (ع) عَارِفًا بِحَقِّهِ كَانَ

كَمَنْ زَارَ اللَّهَ فِي عَرْشِهِ؛ کسی که قبر حسین بن علی (علیه السلام) را همراه با معرفت زیارت کند همانند کسی است که خدا را در عرش زیارت کرده است. «^۴ آنچه مایه کمال زیارت می گردد، معرفت و شناخت مقام و موقعیت مزور است، نه اعمالی بی روح و همراه با غفلت.

امام معصوم (علیه السلام) چه شخصیتی است؟ معرفت او چگونه ممکن است؟ حق او چیست؟ حق معرفت او چیست؟ امام، جامع کلام تکوین و تدوین، واجد کتاب حقیقت و شریعت و شامل نشئه حقیقی و اعتباری است، جامعیت عینی و علمی اهل بیت نبوت و امامت (علیهم السلام) به این معناست که اولاً هر کمال ممکن را واجدند. ثانیاً، هرچه را دارا هستند، مصون از عیب و نقص است. ثالثاً، هرچه را در مرحله حدوث واجد بودند، در مرحله بقا نیز دارا خواهند بود. این مقام جمع الجمعی را می توان از عدیل بودن آنان با کتاب بی بدیل الهی، یعنی قرآن، استنباط کرد؛ حمزه بن حمران می گوید: «قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ (علیه السلام) يُقْتَلُ حَفْدَتِي بِأَرْضِ خُرَاسَانَ فِي مَدِينَةٍ يُقَالُ لَهَا طُوسٌ مِنْ زَارِهِ إِلَيْهَا عَارِفًا بِحَقِّهِ أَخَذْتَهُ بِيَدِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَدْخَلْتُهُ الْجَنَّةَ وَإِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْكِبَائِرِ. قُلْتُ جُعِلَتْ فِدَاكَ وَمَا عَرَفَانُ حَقَّهُ؟ قَالَ يَعْلَمُ أَنَّهُ مُفْتَرَضُ الطَّاعَةِ

غَرِيبٌ شَهِيدٌ؛ امام صادق (علیه السلام) فرمود: نوهام (علی بن موسی الرضا (علیه السلام)) در سرزمین خراسان در شهری که به آن طوس می گویند، کشته می شود. هرکس او را زیارت کند در حالی که نسبت به حقیقت معرفت داشته باشد، خودم در روز قیامت دستش را می گیرم و در بهشت وارد می سازم، هر چند اهل گناهان بزرگ باشد. پرسیدم: قربانت کردم منظور از معرفت حق او چیست؟ فرمود: این که بداند او واجب الاطاعه، غریب و شهید است.»^{۱۵}

دعوت نامه کمال

مخاطبان شرایع الهی که همه انسان ها هستند، گاهی به صورت صریح و روشن به نورانی شدن و تخلق به اخلاق الهی پیدا کردن دعوت شده اند و گاهی به صورت ضمنی. بنابراین، پیام ضمنی یا صریح همه معارف ادیان الهی رنگ خدایی پیدا کردن «صِبْغَةَ اللّهِ» است.

ذکر کمالات و اسما و صفات حسناى الهی به انگیزه خودستایی نیست، بلکه این ادعاهای مبرهن و مستدل دعوت نامه های خدا به بندگان سعادت طلب است که خدا چنین است، شما نیز این گونه باشید.

کمالاتی که در زیارت نامه ها، خطبه ها، نامه ها و روایات برای ائمه اطهار (علیهم السلام) ذکر شده، ادعاهایی است به صورت صریح یا ضمنی گفته اند: ما در سایه اطاعت و بندگی خدا به افق اعلاى کمالات دست یافتیم. شما نیز اگر دنبال کمال هستید، باید از ما تبعیت کنید تا هر کدام در حد مناسب خود کامل شوید.

بنابراین، زیارت‌نامه نشانی بزرگ‌راه کمال است که انسان به کجا می‌تواند برسد و راه رسیدن به آن بزرگ‌راه چیست. تعبیرات فراوانی در زیارت‌نامه‌ها وجود دارد که مبین این مدعاست، مانند: **أَعْلَامُ الثَّقَى، مَنَارُ الْهُدَى، الْعُرْوَةُ الْوُثْقَى، نُورُهُ، بُرْهَانُهُ، صِرَاطُهُ، أَدْلَاءٌ عَلَى صِرَاطِهِ، مَصَابِيحُ الدُّجَى، أَئِمَّةُ الْهُدَى و... .**

تولی و تبری

یکی از بارزترین و برجسته‌ترین مشخصه‌های ایمان، تولی و تبری است که در انسان‌ها به صورت حب و بغض یا نفرت و ارادت جلوه می‌کند. از حضرت امام باقر (ع) رسیده است: «**صَلِّ الدِّينَ إِلَّا الْحَبَّ وَ الْبَغْضَ؛** آیا دین‌داری چیزی جز محبت و دوستی اولیای خدا و بغض و دشمنی دشمنان الهی است؟»^{۱۶}

ابوحمزه ثمالی از امام باقر (ع) پرسید: کدام عمل است که هرگاه آن را انجام داده باشم، حقیقت ایمان را کامل کرده‌ام؟ آن حضرت در پاسخ فرمود: «**تَوَالِي أَوْلِيَاءِ اللَّهِ وَ تَعَادِي أَعْدَاءِ اللَّهِ وَ تَكُونُ مَعَ الصَّادِقِينَ كَمَا أَمَرَكَ اللَّهُ؛** این که با دوستان خدا دوستی، و با دشمنان خدا دشمنی ورزی و با راستگویان همراهی کنی، همان گونه که خدا به تو فرمان داده است.»^{۱۷}

در بیان دیگری که از امام صادق (ع) رسیده، تبرّی را نشانه صداقت در محبت دانسته، فرمود: کسی که ادعای دوستی و محبت ما را دارد و از دشمنان ما برائت نمی‌جوید، در اظهار دوستی ما صادق نیست، بلکه دروغ می‌گوید؛ «قِيلَ لِلصَّادِقِ (ع): إِنْ فَلَانًا يُؤَالِيكُمْ إِلَّا أَنَّهُ يَضَعُفٌ عَنِ الْبِرَاءَةِ مِنْ عَدُوِّكُمْ فَقَالَ (ع): هَيْهَاتَ كَذَبَ مَنْ ادَّعَى مَحَبَّتَنَا وَلَمْ يَتَبَرَّأْ مِنْ عَدُوِّنَا».^۸

جلوه‌های حبّ و بغض

حب و بغض در اشکال و صور گوناگون ظهور و بروز می‌کند. زایر با حضور خود در مقابل مزور یا در حرم او و ترنم عاشقانه متن زیارت، جایگاه خود را روشن می‌کند که از جهت فکری، اعتقادی، سیاسی، اخلاقی، اجتماعی و... به کدام جبهه وابستگی دارد و اگر در زمان مزور حضور می‌داشت در کجا، کنار چه کسانی و با چه کسانی نبرد می‌کرد؟ این جبهه‌گیری و اعلام موضع در قالب لعن و سلام جلوه می‌کند.

پیشینه لعن و سلام در قرآن

لعن^۹ و سلامی که در میان امت اسلام رایج است، ریشه در کتاب الهی دارد. «سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ»^{۱۰}، «سَلَامٌ عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ»^{۱۱}، «سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ»^{۱۲}

یاسین»^{۲۲} و ... آن گاه که نوبت به خاتم رسولان و فخر عالمیان، حضرت محمد بن عبدالله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) می‌رسد، «إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا».^{۲۳} این دستور، اختصاص به مؤمنان عصر نزول وحی ندارد، بلکه عام است و مؤمنان عصرهای بعدی تا قیام قیامت را شامل می‌شود. چنان که قرآن کریم پس از رحلت انبیای بزرگ الهی به آنان سلام داده است و درباره یحیای شهید فرمود: سلام بر او روزی که می‌میرد: «وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا».^{۲۴} نیز از زبان حضرت عیسی (عَلَيْهِ السَّلَامُ) نقل کرده که این گونه به خود سلام داده است: «وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا».^{۲۵}

بار بستن و کوچ کردن (شَدِّ رَحَال)

هر زیارتی دارای فضیلت است، لیکن تردیدی نیست که اگر با مقدماتی همراه باشد - به ویژه مقدمات مشقت آور - دلیل روشن تری بر صداقت، محبت و ارادت زائر است و اجر، فضیلت و سازندگی آن نیز بیشتر خواهد بود. از این جهت، سفر کردن از راه دور و نزدیک برای زیارت یار و دیدار دلدار و حضور در حرم او مورد تاکید و سفارش ائمه اطهار (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) است. چنان که فقیهان اهل سنت نیز به استحباب زیارت شهدای اُحُد و به ویژه سید شهیدان،

حضرت حمزه رضی الله عنه - که امروزه نیز بیرون شهر مدینه واقع شده است - فتوا داده‌اند.

فرقه وهابیت معتقدند که مسافرت کردن برای زیارت جایز نیست و بر این ادعای خود استدلال به حدیثی می‌کنند که از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله نقل کرده‌اند: «... لَا تُتَشَدُّ الرَّحَالَ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ: الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَ الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى وَ مَسْجِدِي هَذَا؛ بار بستن و کوچ کردن جایز نیست جز برای سه مسجد: مسجد الحرام، مسجد الاقصی و مسجد من.»^{۲۶}

این حدیث با صرف نظر از بحث سندی آن از جهات مختلف قابل مناقشه است:

۱. شَدَّ الرَّحَالَ کنایه از سفرکردن است و از این جهت تفاوتی بین سفرهای طولانی و کوتاه نیست، در حالی که در روایات متعددی از عبدالله بن عمر نقل شده است که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله روزهای شنبه سواره و پیاده به مسجد قبا - که آن روز دهکده‌ای در چند کیلومتری مدینه بود - می‌رفت و در آنجا دو رکعت نماز می‌خواند.

رسول اکرم صلی الله علیه و آله فرمود: «مَنْ خَرَجَ حَتَّى يَأْتِيَ هَذَا الْمَسْجِدَ، يَعْنِي مَسْجِدَ قُبَاءٍ فَيُصَلِّي فِيهِ كَأَن كَعَدَلَ عُمْرَةَ؛ هر کس از منزل خویش خارج شود و به این مسجد - یعنی مسجد قبا - بیاید و در آن نماز بخواند همانند کسی است که عمره‌ای انجام داده باشد.»^{۲۷}

۲. اگر این روایت دلالت بر عدم جواز سفر کند، مقصود از

آن سفر برای رفتن به سوی مساجد دیگری غیر از این سه مسجد است، نه سفر برای زیارت مشاهد مشرفه و مراقد مطهره؛ زیرا هیچ کس فتوا به حرمت تمام سفرهای سیاسی، تجاری، اقتصادی، تفریحی و... نداده است.

۳. اگر روایت سند درستی داشته باشد، دلالت بر حرمت سفر نمی‌کند، بلکه ارشاد و راهنمایی به این نکته است که سفر برای رفتن به غیر از مساجد سه گانه مذکور، سفری بی دلیل و بی فایده است؛ زیرا بقیه مساجد دنیا نسبت به یکدیگر مساوی هستند و شد رحال به سوی یکی از آنها دلیلی ندارد.

۴. به نظر می‌رسد جاعلان جیره‌خوار دست‌گام اموی در ساختن و پرداختن این گونه احادیث ساکت و بی کار نبوده‌اند و آن را برای مخالفت با علاقه‌مندان به اهل بیت عصمت و طهارت (علیهم‌السلام) ساخته یا پرداخته باشند تا مثلاً فضیلت مسجد کوفه را - که حرم امیرالمؤمنین (علیه‌السلام) است - مخدوش کنند.

تذکر: در روایات ما نیز آمده است: «لَا تُتَشَدُّ الرِّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ، وَ مَسْجِدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَ مَسْجِدِ الْكُوفَةِ» لیکن وقتی این روایت را با سایر روایاتی که فضایی را برای دیگر مساجد اثبات می‌کند،^{۲۸} جمع کنیم، به معنای اثبات کمال برتر برای مساجد سه گانه (مسجد الحرام، مسجد النبی ﷺ و مسجد کوفه) است.

پی نوشت‌ها:

۱. امینی، عبدالحسین، الغدير، ج ۵، ص ۹۷.
۲. همان، ص ۹۳.
۳. حرّ عاملی، محمد بن حسن، وسائل الشیعة، کتاب الحج، ابواب المزار، باب ۲، حدیث ۲۳.
۴. کلینی، محمد بن یعقوب، الکافی، ج ۴، ص ۵۸۵.
۵. همان، ص ۵۶۷.
۶. طوسی، محمد بن حسن، تهذیب الاحکام، باب فضل زیارة امیرالمؤمنین (علیه السلام)، حدیث ۵۰.
۷. محقق حلی، جعفر بن حسن، شرائع الاسلام، ج ۱، ص ۲۷۸.
۸. نجفی (صاحب جواهر)، محمد حسن، جواهر الکلام، ج ۲۰، ص ۵۲.
۹. المغنی و الشرح الکبیر، ج ۳، ص ۵۸۸.
۱۰. رک: سبزواری، سید عبد الاعلی، مهذب الاحکام، ج ۱۵، ص ۳۳.
۱۱. زیارت نامه ماثور یعنی زیارتی که متن آن به طور صحیح از معصوم (علیه السلام) روایت شده و «اثر» معصوم باشد (مثل زیارت جامعه کبیره که از امام هادی (علیه السلام) روایت شده)، نه این که طبق سلیقه شخصی راوی یا غیر آن بر ساخته شده باشد (ویراستار).
۱۲. مجلسی، محمد تقی، بحار الانوار، ج ۹۹، ص ۴۱.
۱۳. قمی، جعفر بن قولویه، کامل الزیارات، ص ۳۴۹، باب ۷۷، حدیث ۱.
۱۴. بحار الانوار، ج ۹۸، ص ۷۷.
۱۵. همان، ج ۹۹، ص ۳۵.
۱۶. همان، ج ۶۵، ص ۶۳.
۱۷. همان، ج ۲۷، ص ۵۷.
۱۸. همان، ص ۵۸.
۱۹. لعن در لغت به معنای طرد کردن و دور کردن از رحمت است: ملعون یا لعین کسی است که از رحمت خدا دور شده باشد (طریحی، فخرالدین، مجمع البحرین، ج ۶، ص ۳۰۹) در قرآن آمده: «کسانی که کافر شدند و در حال کفر مردند، لعنت خدا و فرشتگان و تمام مردم بر آنان باد.» (بقره: ۱۶۱): نیز: «هر کس عمدا مؤمنی را بکشد، کیفرش دوزخ است که در آن ماندگار خواهد بود و خدا بر او خشم می گیرد و لعنتش می کند.»

(نساء: ۹۳). همچنین: «لعنت خدا بر ستمکاران باد.» (اعراف: ۴۴)؛ و نیز: «هان! لعنت خدا بر ستمگران باد. همانان که مردم را از راه خدا باز می‌دارند و آن را کج می‌شمارند و خود، آخرت را باور ندارند.» (هود: ۱۸-۱۹)؛ همچنین به گفته قرآن، کافران ملعون که در دوزخ عذاب می‌شوند، با حسرت می‌گویند: «ای کاش ما خدا را فرمان می‌بردیم و پیامبر را اطاعت می‌کردیم.» (احزاب: ۶۴-۶۷). نیز نگاه کنید به آل عمران: ۸۶-۸۷ و مائده: ۷۸-۷۹. با توجه به این پیشینه قرآن در مورد لعن و سلام در می‌یابیم که دو جبهه‌بندی در کار است: جبهه حق (پیامبران، اوصیای پیامبران، امامان، مؤمنان و صالحان و...) و جبهه باطل (کافران، ستمکاران، جنایتکاران و...) که هیچ‌گاه با هم سر آشتی ندارند و مؤمن باید طرف‌دار و دوست‌دار جبهه حق باشد و در مخالفت و ستیز با جبهه باطل؛ به‌کارگیری لعن و سلام ابزاری است برای اعلام موضع. از این رو می‌توان به راز حضور پرشمار لعن و سلام در زیارت‌نامه‌ها، به ویژه زیارت عاشورا پی برد (ویراستار).

۲۰. سلام بر ابراهیم. صافات: ۱۰۹.

۲۱. سلام بر نوح باد، در سرتاسر جهان. صافات: ۷۹.

۲۲. سلام بر آل یاسین. صافات: ۱۳۰. همچنین سلام بر موسی و هارون در آیه ۱۲۰ از همین سوره آمده است (ویراستار).

۲۳. خدا و فرشتگانش بر پیامبر درود می‌فرستند. ای کسانی که ایمان آورده‌اید، بر او درود فرستید و به فرمانش بخوبی گردن نهید. احزاب: ۵۶.

۲۴. مریم: ۱۵.

۲۵. مریم: ۳۳.

۲۶. صحیح بخاری، ج ۲، ص ۲۰ و ۵۷، حدیث ۱۸۶۴ و ۱۹۹۵.

۲۷. الغدیر، ج ۵، ص ۱۶۳، به نقل از حاکم و ذهبی.

۲۸. مانند مسجدالاقصی، مسجد بُرُاثا در بغداد، مسجد سهله در کوفه و سایر مساجد آن.

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود:

مَنْ زَارَ عَلِيًّا بَعْدَ وَفَاتِهِ فَلَهُ الْجَنَّةُ

کسی که علی (علیه السلام) را پس از شهادتش

زیارت کند؛ بهشتی خواهد بود.

وسائل الشیعه/ ج ۱۴/ ص ۳۷۹

رهبر
زیارت

۲۲

هو

عليه السلام
زيارت امام علي

محمد بن خالد طیالسی از سیف بن عمیره روایت کرده که گفت: با صفوان جمال و جمعی از شیعیان، به جانب نجف رفتیم و در آنجا حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام را زیارت کردیم، سپس صفوان به سوی قبر حضرت امام حسین علیه السلام رو کرد و گفت: حضرت حسین علیه السلام را در این مکان، از بالای سر حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام زیارت می‌کنم. آنگاه گفت: با امام صادق علیه السلام که به اینجا آمده بودیم، حضرت به شیوه‌ای زیارت و نماز به جا آورد و دعا کرد که من انجام می‌دهم و فرمود: ای صفوان این زیارت را ضبط کن و این دعا را بخوان و همیشه حضرت امیرالمؤمنین و امام حسین علیه السلام را به این شیوه زیارت کن، چرا که هرکس چنین کند، خواه از نزدیک و خواه از دور، من نزد خدا ضامنم که زیارتش پذیرفته شود، عملش پاداش یابد، سلامش به ایشان برسد و نزد آنان پسندیده گردد و حاجت‌هایش، هرچند بزرگ هم که باشد، برآورده گردد.

شیوه زیارت امیرالمؤمنین علیه السلام چنین است: رو به قبر آن حضرت بایست و بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

سلام بر تو ای فرستاده خدا، سلام بر تو ای برگزیده

صَفْوَةَ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ، السَّلَامُ

خدا، سلام بر تو ای امین خدا، سلام بر کسی که خدا او

عَلَى مَنْ اصْطَفَاهُ اللَّهُ وَاخْتَصَّهُ وَاخْتَارَهُ مِنْ بَرِيَّتِهِ،

را برگزیده و به خود مخصوصش گردانید و او را از میان

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيلَ اللَّهِ مَا دَجَا اللَّيْلُ وَغَسَقَ

آفریدگانش اختیار کرد، سلام بر تو ای دوست خدا، تا

وَأَضَاءَ النَّهَارِ وَأَشْرَقَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ مَا صَمَتَ

شب تاریک و ظلمانی شود و روز روشن و نورانی گردد،

صَامِتٌ وَنَطَقَ نَاطِقٌ وَذَرَّ شَارِقٌ وَرَحِمَةَ اللَّهِ وَ

سلام بر تو تا آن گاه که ساکت شود ساکتی و گویا گردد

بِرَكَاتِهِ.

گویایی و بتابد تا بنده ای، و رحمت و برکات خدا (بر تو باد).

السَّلَامُ عَلَى مَوْلَانَا أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي

سلام بر مولای ما امیر مؤمنان علی بن ابیطالب،

طَالِبٍ، صَاحِبِ السَّوَابِقِ وَالْمَنَاقِبِ وَالنَّجْدَةِ وَمُيَسِّدِ

دارای سابقه های درخشان و مناقب نیکو و مردانگی

الْكِتَابِ الشَّدِيدِ الْبَأْسِ الْعَظِيمِ الْمِرَاسِ الْمَكِينِ

و نابود کننده لشکرهای کفر، سخت نبرد، زور آزمای

الْأَسَاسُ، سَاقِي الْمُؤْمِنِينَ بِالْكَأْسِ مِنْ حَوْضِ

بزرگ، ثابت‌پا، ساقف مؤمنان با جام از حوض رسول

الرَّسُولِ الْمَكِينِ الْأَمِينِ.

پابرجای امین.

السَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ النَّهْيِ وَالْفَضْلِ وَالطَّوَائِلِ وَ

سلام بردارنده خرد و برتری و احسان‌های پیوسته

الْمَكْرَمَاتِ وَالنَّوَائِلِ، السَّلَامُ عَلَى فَارِسِ الْمُؤْمِنِينَ

و کرامات و عطاها، سلام بر قهرمان مؤمنان و شیر

وَلَيْثِ الْمُوَحِّدِينَ وَقَاتِلِ الْمُشْرِكِينَ وَوَصِيِّ رَسُولِ

یکتاپرستان و کشنده مشرکان و جانشین رسول پروردگار

رَبِّ الْعَالَمِينَ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ. السَّلَامُ عَلَى مَنْ

عالمیان و رحمت و برکات خدا بر او باد. سلام بر کسی که

أَيْدُ اللَّهِ بِجَبْرِئِيلَ وَأَعَانَهُ بِمِيكَائِيلَ وَأَزَلَّهُ فِي

خدا به جبرئیل تأییدش نمود و به میکائیل کمکش کرد و

الدَّارِينَ وَحَبَاهُ بِكُلِّ مَا تَقْرِبُهُ الْعَيْنُ، وَصَلَّى

در دو جهان مقربش ساخت و هرچه را مایه چشم روشنی

اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ الطَّاهِرِينَ وَعَلَى أَوْلَادِهِ

است به او عطا نمود، درود خدا بر او و بر اهل بیت پاکش، و بر

الْمُنْتَجِبِينَ وَعَلَى الْأَئِمَّةِ الرَّاشِدِينَ، الَّذِينَ أَمَرُوا

فرزندان برگزیده‌اش، و بر امامان راه یافته، آنان که به معروف

بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوَاعَنِ الْمُنْكَرِ، وَفَرَضُوا عَلَيْنَا

امر کردند، و از زشتی نهی نمودند، و نمازها را بر ما واجب

الصَّلَوَاتِ وَأَمَرُوا بِإِيْتَاءِ الزَّكَاةِ، وَعَرَّفُونَا صِيَامَ شَهْرِ

فرموده، و ما را به پرداخت زکات امر کردند، و روزه ماه رمضان و

رَمَضَانَ وَقِرَاءَةَ الْقُرْآنِ.

قرائت قرآن را به ما شناساندند.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَيَعْسُوبَ الدِّينِ وَ

سلام بر تو ای امیر المؤمنین، و رئیس دین، و

قَائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ اللَّهِ،

پیشرو سپیدرویان، سلام بر تو ای درگاه خدا،

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ اللَّهِ النَّاطِرَةَ وَيَدَ الْبَاسِطَةَ

سلام بر تو ای دیده نگرنده خدا، و دست گشوده

وَأُذُنَهُ الْوَاعِيَةَ وَحِكْمَتَهُ الْبَالِغَةَ وَنِعْمَتَهُ السَّابِغَةَ

حق و گوش شنوا و نگهدارنده راز او و حکمت رسا

وَنِعْمَتَهُ الدَّامِغَةَ، السَّلَامُ عَلَى قَسِيمِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ،

و نعمت کامل و کیفر کوبنده اش، سلام بر قسمت

السَّلَامُ عَلَى نِعْمَةِ اللَّهِ عَلَى الْأَبْرَارِ وَنِعْمَتِهِ عَلَى

کننده بهشت و دوزخ، سلام بر نعمت خدا به

الْفَجَّارِ، السَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُتَّقِينَ الْأَخْيَارِ، السَّلَامُ

نیکان و انتقامش علیه ناپاکان، سلام بر سرور

عَلَىٰ أَخِي رَسُولِ اللَّهِ وَابْنِ عَمِّهِ وَزَوْجِ ابْنَتِهِ وَ

پرهیزکاران برگزیده، سلام بر برادر رسول خدا و

المَخْلُوقِ مِنْ طِينَتِهِ، السَّلَامُ عَلَى الْأَصْلِ الْقَدِيمِ

پسر عمویش و همسر دخترش و آفریده شده از

وَالْفَرْعِ الْكَرِيمِ، السَّلَامُ عَلَى الثَّمَرِ الْجَنِيِّ،

خمیره اش، سلام بر ریشه دیرین و شاخه کریم،

السَّلَامُ عَلَى أَبِي الْحَسَنِ عَلِيِّ، السَّلَامُ عَلَى شَجَرَةِ

سلام بر میوه چیده، سلام بر ابو الحسن علی،

طُوبَىٰ وَسِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ.

سلام بر درخت طوبی و سدره المنتهی.

السَّلَامُ عَلَى آدَمَ صَفْوَةَ اللَّهِ وَنُوحَ نَبِيِّ اللَّهِ وَ

سلام بر آدم، برگزیده خدا و نوح، پیامبر خدا و ابراهیم،

إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ وَمُوسَىٰ كَلِيمِ اللَّهِ وَعِيسَىٰ رُوحِ

دوست خدا و موسی، همسخن خدا و عیسی، روح

اللَّهِ وَمُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ وَمَنْ بَيْنَهُمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَ

خدا و محمد، حبیب خدا و کسانی که میان آنانند از

الصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسَنًا أَوْلِيكَ

پیامبران و صدیقان و شهیدان و شایستگان؛ و اینان

رَفِيقًا.

نیکو دوستان هستند.

السَّلَامُ عَلَى نُورِ الْأَنْوَارِ وَسَلِيلِ الْأَطْهَارِ وَعَنْصَرِ

سلام بر نور نورها و عصاره پاکان و عنصرهای

الْأَخْيَارِ، السَّلَامُ عَلَى وَالِدِ الْأُمَّةِ الْأَبْرَارِ،

برگزیده، سلام بر پدر امامان نیکوکار، سلام بر

السَّلَامُ عَلَى حَبْلِ اللَّهِ الْمُتِينِ وَجَنْبِهِ الْمَكِينِ وَ

ریسمان محکم خدا و طرف پایرجای او و رحمت و

رَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ.

برکات خدا بر او باد.

السَّلَامُ عَلَى أَمِينِ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَخَلِيفَتِهِ وَالْحَاكِمِ

سلام بر امین خدا بر روی زمینش و جانشین و

بَأَمْرِهِ وَالْقَيِّمِ بَدِينِهِ وَالنَّاطِقِ بِحُكْمَتِهِ وَالْعَامِلِ

حاکم به فرمانش و سرپرست آئینش و گویای

بِكِتَابِهِ، أَخِ الرَّسُولِ وَزَوْجِ الْبَتُولِ وَسَيْفِ

به حکمتش و عمل کننده به قرآنش، برادر رسول

اللَّهِ الْمَسْلُوبِ، السَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ الدَّلَالَاتِ

و همسر بتول و شمشیر از نیام بیرون آمده

وَ الْآيَاتِ الْبَاهِرَاتِ وَ الْمَعْجَزَاتِ الْقَاهِرَاتِ

خدا، سلام بر صاحب دلیلها و نشانههای غالب

[الزَّاهِرَاتِ] وَالْمُنْجِي مِنَ الْهَلَكَاتِ، الَّذِي

و معجزات چیره و رهایبخش از هلاکتها، آن

ذَكَرَهُ اللهُ فِي مُحْكَمِ الْآيَاتِ فَقَالَ تَعَالَى: وَإِنَّهُ

کسب که خدا در آیات محکم او را ذکر کرده و فرموده

فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا عَلِيُّ حَكِيمٌ، السَّلَامُ

است: او در اصل کتاب نزد ما علی حکیم است،

عَلَى اسْمِ اللهِ الرَّضِيِّ وَوَجْهِهِ الْمُضِيِّ وَجَنْبِهِ

سلام بر نام پسندیده خدا و چهره تابان او و طرف

الْعَلِيِّ وَرَحْمَةِ اللهِ وَبَرَكَاتِهِ.

والایش، و رحمت و برکات خدا بر او باد.

السَّلَامُ عَلَى حَجِّجِ اللهِ وَأَوْصِيَاءِهِ وَخَاصَّةِ اللهِ وَ

سلام بر حجت‌های خدا و جانشینانش و خاصان خدا و

أَصْفِيَاءِهِ وَخَالَصَتِهِ وَأَمْنَائِهِ وَرَحْمَةِ اللهِ وَبَرَكَاتِهِ.

برگزیدگانش و بندگان خالص و امینانش و رحمت و برکات خدا

قَصْدَتِكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَمِينَ اللهِ وَحِجَّتَهُ زَائِرًا عَارِفًا

بر آنان باد. قصد تو کردم ای مولای من، ای امین خدا و حجتش

بِحَقِّكَ، مُوَالِيًا لِأَوْلِيَائِكَ مُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ،

در حالی که زایرم و به حقت عارفم و بادوستانت دوستم و

مُتَقَرِّبًا إِلَى اللهِ بِزِيَارَتِكَ، فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ اللهِ رَبِّي

با دشمنانت دشمنم، به وسیله زیارتت متقرب به خدایم،

وَرَبِّكَ فِي خِلَاصِ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَقِضَاءِ

پس مرا نزد خدا پروردگارم و پروردگارت شفاعت کن، در خلاص

حَوَائِجِ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ.

شدنم از آتش و برآورده شدن حاجاتم، حاجات دنیا و آخرت.

سپس بگو:

سَلَامُ اللَّهِ وَ سَلَامُ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَ

سلام خدا و فرشتگان مقربش و آنانکه به دل هایشان

المُسْلِمِينَ لَكَ بِقُلُوبِهِمْ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَالنَّاطِقِينَ

تسلیم تواند، ای امیر مؤمنان و آنانکه گویای به برتری

بِفَضْلِكَ وَالشَّاهِدِينَ عَلَى أَنَّكَ صَادِقُ أَمِينُ

تو هستنند و شاهد بر اینکه تو صادق و امین و صدیق،

صَدِيقٌ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

این سلامها و رحمت و برکات خدا بر تو باد.

أَشْهَدُ أَنَّكَ طَهْرٌ طَاهِرٌ مُطَهَّرٌ مِنْ طَهْرٍ طَاهِرٍ مُطَهَّرٍ،

شهادت میدهم که تو پاک طینت و پاک و پاکیزه‌ای، از

أَشْهَدُ لَكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَوَلِيَّ رَسُولِهِ بِالْبَلَاغِ وَ

پدران و مادران پاک طینت و پاک و پاکیزه، برای تو شهادت

الْأَدَاءِ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ جَنْبُ اللَّهِ وَبَابُهُ، وَأَنَّكَ

میدهم ای ولی خدا و ولی رسول خدا به رساندن حق و

حَبِيبُ اللَّهِ وَوَجْهُهُ الَّذِي يُؤْتِي مِنْهُ، وَأَنَّكَ سَبِيلُ

ادای تکلیف، و شهادت میدهم که تویی شیفته خدا و

اللَّهِ وَأَنْتَ عَبْدُ اللَّهِ وَأَخُو رَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

درگاه رحمت او، و اینکه تو محبوب خدا و جلوه او هستی

وَأَلِهِ، أَتَيْتَكَ مُتَقَرِّبًا إِلَى اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ بِزِيَارَتِكَ،

که از آن جانب به سوی او آیند، و تورا به خدای و بنده خدا

رَاغِبًا إِلَيْكَ فِي الشَّفَاعَةِ، أَبْتَغِي بِشَفَاعَتِكَ

و برادر رسول خدا هستی، به سوی تو آمدم تا به وسیله

خِلاصَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ، مُتَعَوِّذًا بِكَ مِنَ النَّارِ،

زیارتت به خدا تقرب جویم، مشتاق به توام در شفاعت،

هَارِبًا مِنْ ذُنُوبِي الَّتِي احْتَطَبْتُهَا عَلَى ظَهْرِي،

به شفاعت آزادی ام را از آتش طلب می‌کنم، به تو از دوزخ

فَزِعًا إِلَيْكَ رَجَاءَ رَحْمَةِ رَبِّي، أَتَيْتَكَ أَسْتَشْفِعُ

پناهنده‌ام، از گناهانم که بر پشتم بار کرده‌ام گریزانم، به

بِكَ يَا مَوْلَايَ وَأَتَقَرَّبُ بِكَ إِلَى اللَّهِ لِيَقْضِيَ بِكَ

امید رحمت پروردگار به تو پناه آوردم، آمده‌ام تا تورا شفیع

حَوَائِجِي، فَاشْفَعْ لِي يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى اللَّهِ،

خود قرار دهم ای مولایم، و به خدا تقرب جویم تا حاجاتم

فَإِنِّي عَبْدُ اللَّهِ وَمَوْلَاكَ وَزَائِرُكَ وَلَكَ عِنْدَ اللَّهِ

را برآورد، ای امیر مؤمنان به پیشگاه خدا برایم شفاعت

الْمَقَامَ الْمَحْمُودُ وَالْجَاهُ الْعَظِيمُ وَالشَّانُ الْكَبِيرُ وَ

کن، من بنده خدا و غلام و زایر توام، و برای تو نزد خدا مقام

الشَّفَاعَةُ الْمَقْبُولَةُ.

پسندیده و منزلت بزرگ و شأن والا و شفاعت پذیرفته است.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَصَلِّ عَلَى

خدایا بر محمد و خاندان محمد درود فرست، و درود فرست

أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدِكَ الْمُرْتَضَى وَأَمِينِكَ الْأَوْفَى وَ

بر امیر مؤمنان بنده پسندیده ات و امین وفادار ت

عُرْوَتِكَ الْوَثْقَى وَيَدِكَ الْعَلِيَا وَجَنبِكَ الْأَعْلَى وَ

و دست آویز محکمت و دست بر ترت و سویه و الیت و

كَلِمَتِكَ الْحُسْنَى وَحُجَّتِكَ عَلَى الْوَرَى وَصِدِّيقِكَ

کلمه نیکوترت و حجتت بر مردم و صدیق اکبرت و سرور

الْأَكْبَرِ وَسَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ وَرُكْنِ الْأَوْلِيَاءِ وَ

جانشینان و رکن اولیا و تکیه گاه اصفیا، امیر مؤمنان

عِمَادِ الْأَصْفِيَاءِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَيَعْسُوبِ الدِّينِ

و رئیس دین و مقتدای شایستگان و امام مخلصان،

وَقُدْوَةِ الصَّالِحِينَ وَإِمَامِ الْمُخْلِصِينَ، الْمَعْصُومِ مِنْ

معصوم از ناروایها، پاک از لغزشها، پاکیزه از عیب، منزّه

الْمُخَلَّلِ، الْمَهْدَبِ مِنَ الزَّلَلِ، الْمُطَهَّرِ مِنَ الْعَيْبِ،

از شک، برادر پیامبرت و جانشین رسولت، به صبح رسانده

الْمَنْزَهَةِ مِنَ الرَّيْبِ، أَخِي نَبِيِّكَ وَوَصِيِّ رَسُولِكَ،

شب هجرت در خوابگاهش و کمک دهنده به او بادل و

الْبَائِتِ عَلِيَّ فِرَاشِهِ وَالْمُوَاسِي لَهُ بِنَفْسِهِ، وَكَاشَفِ

جانش، و برطرف کننده اندوه از چهره اش، آن که او را قرار

الْكُرْبِ عَنْ وَجْهِهِ، الَّذِي جَعَلْتَهُ سَيْفًا لِنُبُوتِهِ

دادی شمشیر برای نبوتش و نشانه ای برای رسالتش و

وَآيَةً لِرِسَالَتِهِ وَشَاهِدًا عَلَى أُمَّتِهِ وَدِلَالَةً عَلَى حُجَّتِهِ

گواهی بر امتش و دلیل بر حجّتش و حمل کننده پرچمش

وَحَامِلًا لِرَايَتِهِ وَوَقَايَةً لِمُهْجَتِهِ وَهَادِيًا لِأُمَّتِهِ

و سپری برای جانش و راهنمای برای ملتش و نیروی

وَيَدًا لِلْبَاسِهِ وَتَاجًا لِلرَّأْسِهِ وَبَابًا لِلسَّرِّهِ وَمِفْتَاحًا

برای جنگش و تاج بر سرش و دری برای رازش و کلیدی

لِظَفْرِهِ، حَتَّى هَزَمَ جُيُوشَ الشَّرِكِ بِإِذْنِكَ وَأَبَادَ

برای پیروزی اش، تا جایب که سپاه شرک را به اجازه تو

عَسَاكِرَ الْكُفْرِ بِأَمْرِكَ وَبَذَلَ نَفْسَهُ فِي مَرَضَاتِهِ

شکست داد و ارتش های کفر را به دستورت نابود کرد و

رَسُولِكَ وَجَعَلَهَا وَقْفًا عَلَى طَاعَتِهِ، فَصَلِّ اللَّهُمَّ

جانش را در خشنودی رسالت بخشید و آن را وقف طاعتت

عَلَيْهِ صَلَاةً دَائِمَةً بَاقِيَةً.

نمود، پس درود فرست خدایا براو، درودی همیشگی و ماندگار.

سپس بگو:

سلام بر تو ای ولی خدا و ستاره درخشان و نور جانشین، ای

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَليَّ اللَّهِ وَالشَّهَابَ الثَّاقِبَ وَ

خلاصه پاکان، ای راز خدا، به درستی که میان من و خدا گناهانی

النُّورِ الْعَاقِبِ، يَا سَلِيلَ الْأَطْنَبِ، يَا سِرَّ اللَّهِ، إِنَّ

است که پشتم را سنگین کرده و بر آنها بخشودگی نمی آید

بَيْنِي وَبَيْنَ اللَّهِ تَعَالَى ذُنُوبًا قَدْ أَثْقَلَتْ ظَهْرِي وَلَا

جز خشنودی او، پس به حق کسی که تو را بر رازش امین دانست

يَأْتِي عَلَيْهَا إِلَّا رِضَاهُ، فَجِحِّقْ مَنْ أَيْتَمَنَّا عَلَى سِرِّهِ

و سرپرستی کار بندگانش را از تو درخواست، مرا به درگاه خدا

وَاسْتَرْعَاكَ أَمْرَ خَلْقِهِ، كُنْ لِي إِلَى اللَّهِ شَفِيعًا وَ

شفیع باش و از آتش پناه ده و از حوادث روزگار پشت و پناه باش که

مِنَ النَّارِ مُجِيرًا وَ عَلَى الدَّهْرِ ظَهِيرًا فَإِنِّي عَبْدُ اللَّهِ وَ

من بنده خدا و دوست و زایر تو هستم، درود خدا بر تو باد.

وَلِيكَ وَ زَائِرُكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ.

پس شش رکعت نماز زیارت به جا آور و هر
دعایی که خواستی بخوان و بعد از آن بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، عَلَيْكَ مِنِّي سَلَامٌ

سلام بر تو ای امیر مؤمنان، از جانب من همیشه سلام

اللَّهِ أَبَدًا مَا بَقِيَتْ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ.

خدا بر تو باد، تا باقیام و شب و روز باقی است.

پس روبه سوی قبر امام حسین عَلَيْهِ السَّلَامُ کن و بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ

سلام بر تو ای ابا عبد الله، سلام بر تو ای پسر رسول خدا، زایر

رَسُولِ اللَّهِ، أَتَيْتُكَ مَا زَائِرًا وَمَتَوَسَّلًا إِلَى اللَّهِ

به سوی شما دو بزرگوار آمده‌ام، متوسل به خدا، پروردگار خود

تَعَالَى رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا وَمَتَوَجَّهًا إِلَى اللَّهِ بِكُمْ مَا وَ

و پروردگار شما هستم، به وسیله شما متوجه به خدایم و

مُسْتَشْفِعًا بِكُمْ إِلَى اللَّهِ فِي حَاجَتِي هَذِهِ.

به مقام شما به درگاه خدا در این حاجتم شفاعت می‌طلبم.

و تا آخر دعای صفوان (همان دعایی که به

دعای علقمه مشهور شده و پس از زیارت

عاشورا خوانده می‌شود) را بخوان؛ سپس رو

به قبله کن و بخوان از اول دعای:

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ، يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَيَا

ای خدا، ای خدا، ای خدا، ای اجابت کننده دعای ناچاران و

کاشف کرب المکروبین...

ای برطرف کننده اندوه اندوه ناکان...

تا این جمله:

وَاصْرِفْنِي بِقَضَاءِ حَاجَتِي وَكَفَايَةِ مَا أَهَمَّنِي هُمُهُ

مرا بازگردان با برآوردن حاجتم و کفایت آنچه به

مِنَ أَمْرٍ دُنْيَايَ وَأَخْرَتِي، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

اندیشه ام انداخته اندیشه اش، از امر دنیا و آخرتم، ای

مهربانترین مهربانان.

پس روی به جانب قبر امیر مؤمنان ع کن و بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَالسَّلَامُ عَلَى أَبِي

سلام بر تو ای امیر مؤمنان و سلام بر ابی عبد الله

عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ مَا بَقِيَتْ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ،

الحسین تا زنده ام و شب و روز باقی است، خدا این

لَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَتِكَ مَا وَلَا فَرَقَ

زیارتتم را آخرین عهد منی زیارتت که ما و لا فرق

اللَّهُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ مَا.

جدایی بیندازد.

امام حسین علیه السلام :

وَ حَقِيقٌ عَلَيَّ اللّٰهُ اَنْ لَا يَاتِيَنِي مَكْرُوْبٌ اِلَّا
اَرَدُّهُ وَ اَقْلِبُهُ اِلَى اَهْلِيْهِ مَسْرُوْرًا؛

بر خداوند است که هیچ گرفتاری به زیارت من
نیاید مگر آن که او را شادمان بازگردانم و به
خانواده اش برسانم .

شواب الأعمال و عقاب الأعمال ص ۹۸

رهبر
زیارت

۲۸

هو

زيارت عاشورا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ

سلام بر تو ای ابا عبد الله، سلام بر تو ای فرزند رسول خدا، سلام بر

يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَةَ اللَّهِ وَ

تو ای برگزیده خدا و فرزند برگزیده اش، سلام بر تو ای فرزند امیر

ابن خَيْرَتِهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

مؤمنان و فرزند آقای اوصیا، سلام بر تو ای فرزند فاطمه بانوی

وَابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ

زنان جهانیان، سلام بر تو ای که خدا خون خواهییش کند و فرزند

فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ

چنین کسب، و ای کشته ای که انتقام کشته گانت را نگرفت،

اللَّهِ وَابْنَ ثَارِهِ وَالْوَتَرَ الْمُتَوَتِّرَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ

سلام بر تو و بر روان هبیب که فرود آمدند به آستانت، بر شما

وَعَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ، عَلَيْكُمْ

همگ از جانب من سلام خدا باد، همیشه تامن بر جایم و بر جا

مَنِّي جَمِيعًا سَلَامُ اللَّهِ أَبَدًا مَا بَقِيَتْ وَبَقِيَ اللَّيْلُ

است شب و روز، ای ابا عبد الله، به راستی بزرگ شد سوگواری تو و

وَالنَّهَارُ، يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ وَ

گران و عظیم گشت مصیبت تو بر ما و بر همه اهل اسلام، و گران

جَلَّتْ وَعَظُمَتِ الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ

و عظیم گشت مصیبت تو در آسمان ها، بر همه اهل آسمان ها،

أَهْلِ الْإِسْلَامِ، وَجَلَّتْ وَعَظُمَتْ مُصِيبَتُكَ

پس خدا لعنت کند مردمی را که ریختند شالوده ستم و بیدادگری

فِي السَّمَاوَاتِ عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ،

را بر شما خاندان، و خدا لعنت کند مردمی را که کنار زدند شما را

فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَسَّسَتْ أَسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ

از مقام مخصوصتان و دور کردند شما را از آن مرتبه‌هایی که

عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً دَفَعَتْكُمْ

خداوند آن رتبه‌ها را به شما داده بود، و خدا لعنت کند مردمی

عَنْ مَقَامِكُمْ وَأَزَالَتُكُمْ عَنْ مَرَاتِبِكُمُ الَّتِي

که شما را کشتند، و خدا لعنت کند آنان که تهیه اسباب کردند

رَبِّبَكُمْ اللَّهُ فِيهَا، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكُمْ، وَ

برای کشندگان شما تا آنها نتوانستند با شما بجنگند، بیزاری

لَعَنَ اللَّهُ الْمُمَهِّدِينَ لَهُم بِالْتَّمَكِينِ مِنْ قِتَالِكُمْ،

جویم به سوی خدا و به سوی شما از ایشان و از پیروان و

بَرَّئْتُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّيْكُمْ مِنْهُمْ وَمِنْ أَشْيَاعِهِمْ

دنبال روندگان نشان و دوستان نشان، ای ابا عبد الله، من در صلح با

وَأَتْبَاعِهِمْ وَأَوْلِيَانِهِمْ، يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، إِنِّي سَلِّمٌ

کسی که با شما در صلح است، و در جنگم با هر کس که با شما

لِمَنْ سَأَلَكَمُ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَ

در جنگ است تا روز قیامت، و خدا لعنت کند خاندان زیاد و خاندان

لَعْنُ اللَّهِ آلَ زِيَادٍ وَآلَ مَرَوَانَ، وَلَعْنُ اللَّهِ بَنِي

مروان را و خدالغنت کند بنی امیه را همگ، و خدالغنت کند فرزند

أُمِّيَّةَ قَاطِبَةَ، وَلَعْنُ اللَّهِ ابْنَ مَرَجَانَةَ، وَلَعْنُ اللَّهِ

مرجانه (ابن زیاد) را، خدالغنت کند عمر بن سعد را و خدالغنت

عُمَرَ بْنِ سَعْدٍ، وَلَعْنُ اللَّهِ شِمْرًا، وَلَعْنُ اللَّهِ أُمَّةً

کند شمر را و خدالغنت کند مردمی را که اسبها را زین کردند و

أَسْرَجَتِ وَالْجَمَّتِ وَتَنْقَبَتْ لِقِتَالِكَ، يَا بِي أَنْتَ

دهنه زدند و به راه افتادند برای پیکار با تو، پدر و مادرم به فدایت

وَأُمِّي، لَقَدْ عَظُمَ مُصَابِي بِكَ، فَاسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي

که به راستی بزرگ شد مصیبت تو بر من، پس من خواهم از آن

أَكْرَمَ مَقَامِكَ وَأَكْرَمَنِي بِكَ أَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ

خدایی که گرامی داشت مقام تو را و گرامی داشت مرا به خاطر

ثَارِكَ مَعَ إِمَامٍ مَنْصُورٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى

تو که روزیم گرداند خون خواهی تو را در رکاب آن امام یاری شده از

اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ.

خاندان محمد صلی الله علیه و آله.

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَجِيهًا بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ

خدایا قرار ده مرا نزد خودت آبرومند به وسیله حسین علیه

السَّلَامِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، إِنِّي

السلام در دنیا و آخرت، ای اباعبدالله، من تقرب جویم به درگاه

اتَّقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ وَإِلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

خدا و پیشگاه رسولش و امیرالمؤمنین و فاطمه و حسن و

وَإِلَى فَاطِمَةَ وَإِلَى الْحَسَنِ وَإِلَيْكَ بِمُؤَالَاتِكَ،

شما به وسیله دوستی تو و به وسیله بیزاری از کسی که با تو

و بِالْبَرَاءَةِ مِمَّنْ قَاتَلَكَ وَنَصَبَ لَكَ الْحَرْبَ،

مقاتله کرد و جنگ با تو را برپا آورد و به بیزاری جستن از کسی

و بِالْبَرَاءَةِ مِمَّنْ أَسَّسَ أَسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ

که شالوده ستم و ظلم بر شما را ریخت، و بیزاری جویم به

عَلَيْكُمْ، وَابْرَأُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ مِمَّنْ

سوی خدا و به سوی رسولش از کسی که پریشی کرد شالوده

أَسَّسَ أَسَاسَ ذَلِكَ، وَبَنَى عَلَيْهِ بُنْيَانَهُ وَجَرَى

این کار را و پایه گذاری کرد بر آن بنیانش را، و دنبال کرد ستم و

فِي ظُلْمِهِ وَجَوْرِهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَشْيَاعِكُمْ،

ظلمش را بر شما و بر پیروان شما، بیزاری جویم به درگاه خدا و

بَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكُمْ مِنْهُمْ، وَاتَّقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ

به پیشگاه شما از ایشان، و تقرب جویم به سوی خدا، سپس

ثُمَّ إِلَيْكُمْ بِمُؤَالَاتِكُمْ وَمُؤَالَاتِهِمْ،

به شما به وسیله دوستی شما و دوستی دوستان شما و

و بِالْبَرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَالنَّاصِبِينَ لَكُمْ

به بیزاری از دشمنانتان و برپاکنندگان (و آتش افروزان) جنگ با

الْحَرْبِ، وَبِالْبَرِّ آئَةٌ مِنْ أَشْيَاعِهِمْ وَاتِّبَاعِهِمْ،

شما و به بیزاری از یاران و پیروانشان، من در صلح با کسی که با شما

إِنِّي سِلْمٌ لِمَنْ سَالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ

در صلح است و در جنگم با کسی که با شما در جنگ است و دوستم با

وَوَلِيٌّ لِمَنْ وَالَاكُمْ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاكُمْ،

کسی که شما را دوست دارد و دشمنم با کسی که شما را دشمن دارد، و

فَأَسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي أَكْرَمَنِي بِمَعْرِفَتِكُمْ وَمَعْرِفَةِ

درخواست می‌کنم از خدای که مرا گرامی داشت به وسیله معرفت شما

أَوْلِيَائِكُمْ، وَرَزَقَنِي الْبِرَّ آئَةٌ مِنْ أَعْدَائِكُمْ

و معرفت دوستانتان و روزیم کند بیزاری جستن از دشمنانتان را، به

أَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَأَنْ يُثَبِّتَ

اینکه قرار دهد مرا با شما در دنیا و آخرت و پابرجا دارد برای من در

لِي عِنْدَكُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَ

پیش شما گام راست و درست (و ثبات قدمی) در دنیا و آخرت، و از

أَسْأَلُهُ أَنْ يُبَلِّغَنِي الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ،

او خواهم که برساند مرا به مقام پسندیده شما در پیش خدا و روزیم

وَأَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ ثَارِي مَعَ إِمَامٍ هُدَى ظَاهِرٍ

کند خون خواهی شما را با امام راهنمای آشکار گویای (به حق) که از شما

نَاطِقٍ بِالْحَقِّ مِنْكُمْ، وَأَسْأَلُ اللَّهَ بِحَقِّكُمْ وَ

خاندان) است، و از خدا خواهم به حق شما و بدان منزلت که شما نزد او

بِالشَّانِ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَهُ أَنْ يُعْطِيَنِي بِمُصَابِي

دارید که عطا کند به من به وسیله مصیبتی که از ناحیه شما به من

بِكُمْ أَفْضَلَ مَا يُعْطَى مُصَابَا بِمُصِيبَتِهِ، مُصِيبَةً مَا

رسیده، بهترین پاداشی را که می‌دهد به یک مصیبت زده از مصیبتی که

أَعْظَمُهَا وَأَعْظَمَ رَزِيَّتِهَا فِي الْإِسْلَامِ وَفِي جَمِيعِ

دیده، به راستی چه مصیبت بزرگ و چه داغ گران بود در اسلام و در تمام

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ.

آسمان ها و زمین.

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مَقَامِي هَذَا مِنْ تَنَالِهِ مِنْكَ

خدایا چنانم کن در اینجا که ایستاده‌ام از کسانی باشم که برسد به اواز

صَلَوَاتٍ وَرَحْمَةٍ وَمَغْفِرَةٍ.

ناحیه تو درود و رحمت و آمرزش.

اللَّهُمَّ اجْعَلْ مَحْيَايَ مَحْيَا مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَمَمَاتِي

خدایا قرار ده زندگی مرا زندگی برای محمد و آل محمد و مرگم را

مَمَاتٍ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ.

مرگ برای محمد و آل محمد.

اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا يَوْمٌ تَبَرَّكَتَ بِهِ بَنُو أُمِّيَّةَ وَابْنُ

خدایا این روز روزی است که مبارک و میمون دانستند آن را

أَكَلَةَ الْأَكْبَادِ، اللَّعِينُ ابْنُ اللَّعِينِ عَلِيٌّ

بنی امیه و پسر آن زن جگر خوار (معاویه)، آن ملعون پسر

لِسَانِكَ وَلِسَانِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي

ملعون بر زبان تو و زبان پیامبرت که درود خدا بر او و آلش باد

كُلِّ مَوْطِنٍ وَمَوْقِفٍ وَقَفَ فِيهِ نَبِيُّكَ صَلَّى اللَّهُ

در هر جا و هر مکانی که توقف کرد در آن مکان پیامبرت صلی

عَلَيْهِ وَآلِهِ.

الله علیه و آله.

اللَّهُمَّ الْعَنْ أَبَاسُفِيَانَ وَمُعَاوِيَةَ وَيَزِيدَ بْنَ مُعَاوِيَةَ،

خدایا لعنت کن ابوسفیان و معاویه و یزید بن معاویه را که لعنت

عَلَيْهِمْ مِنْكَ اللَّعْنَةُ أَبَدَ الْأَبَدِينَ، وَ هَذَا يَوْمٌ

بر ایشان باد از جانب تو، برای همیشه، و این روز روزی است که

فَرِحَتْ بِهِ آلُ زِيَادٍ وَ آلُ مَرْوَانَ بِقَتْلِهِمُ الْحُسَيْنِ

شادمان شدند به این روز دودمان زیاد و دودمان مروان به خاطر

صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ، اللَّهُمَّ فَضَاعِفِ عَلَيْهِمُ اللَّعْنَ

کشتنشان حضرت حسین صلوات الله علیه را، خدایا پس چندین

مِنْكَ وَالْعَذَابَ الْأَلِيمَ.

برابر کن بر آنها لعنت خود و عذاب دردناک را.

اللَّهُمَّ إِنِّي اتَّقَرَّبُ إِلَيْكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَ فِي

خدایا من تقرب جویم به سوی تو در این روز و در این جای که

مَوْقِفِي هَذَا وَ أَيَّامِ حَيَاتِي بِالْبُرْأَةِ مِنْهُمْ وَ اللَّعْنَةِ

هستم و در تمام دوران زندگیم به بیزارگی جستن از اینها و

عَلَيْهِمْ وَبِالْوَالَةِ لِنَبِيِّكَ وَآلِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَ

لعنت فرستادن بر ایشان، و به وسیله دوست داشتن پیامبرت و

عَلَيْهِمُ السَّلَامُ.

خاندان پیامبرت که بر او و بر ایشان سلام باد.

سپس صد مرتبه می گوید:

اللَّهُمَّ الْعَنِ أَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ

خدایا لعنت کن نخستین ستمگری را که به زور گرفت حق محمد و آل محمد را و

آخِرَتَابِعٍ لَهُ عَلَى ذَلِكَ، اللَّهُمَّ الْعَنِ الْعِصَابَةَ الَّتِي

آخرین کسب که او را در این زور و ستم پیروی کرد، خدایا لعنت فرست بر گروهی

جَاهَدَتِ الْحُسَيْنَ وَشَايَعَتْ وَبَايَعَتْ وَتَابَعَتْ

که پیکار کردند با حسین علیه السلام و همراهی کردند و پیمان بستند و از

عَلَى قَتْلِهِ، اللَّهُمَّ الْعَنَهُمْ جَمِيعًا.

هم پیروی کردند برای کشتن آن حضرت، خدایا لعنت کن همه آنها را!

سپس صد مرتبه می گوید:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَعَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي

سلام بر تو ای ابا عبدالله و بر روان هایی که فرود آمدند

حَلَّتْ بِفَنَائِكَ، عَلَيْكَ مِنِّي سَلَامٌ اللَّهُ أَبَدًا مَا

به آستانت، بر تو از جانب من سلام خدا باد همیشه

بَقِيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ، وَلَا جَعَلَ اللَّهُ آخِرَ

تا من زنده‌ام و بپایاست شب و روز، و خداوند قرار

العَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَتِكُمْ، السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ،

ندهد این زیارت را آخرین بار زیارت من از شما، سلام بر

وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ، وَعَلَى أَوْلَادِ الْحُسَيْنِ، وَ

حسین، و بر علی بن حسین، و بر فرزندان حسین، و

عَلَى أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ.

بر یاران حسین.

سپس می‌گوید:

اللَّهُمَّ خُصَّ أَنْتَ أَوَّلَ ظَالِمٍ بِاللَّعْنِ مِنِّي وَابْدَأْ بِهِ

خدایا مخصوص گردان نخستین ستمگر را به لعنت

أَوْلَاثِمَّ الثَّانِي وَالثَّالِثَ وَالرَّابِعَ، اللَّهُمَّ الْعَن يَزِيدَ

من و آغاز کن بدان لعن اول را و سپس دوم و سوم و

خَامِسًا، وَالْعَن عُبَيْدَ اللَّهِ بْنِ زِيَادٍ وَابْنَ مَرْجَانَةَ وَ

چهارم را، خدایا لعنت کن یزید را در مرتبه پنجم، و لعنت کن

عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَشَمْرَاءَ آلِ أَبِي سُفْيَانَ وَآلَ زِيَادٍ وَ

عبیدالله پسر زیاد و پسر مرجانه را و عمر بن سعد و شمرو

آلَ مِرْوَانَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ.

دودمان ابوسفیان و دودمان زیاد و دودمان مروان را تا روز قیامت.

سپس به سجده می‌روی و می‌گویی:

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدَ الشَّاكِرِينَ لَكَ عَلَى

خدایا مخصوص تو است ستایش سپاسگزاران تو بر

مصابهم، الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَظِيمِ رِزْقِي، اللَّهُمَّ

مصیبت زدگی آنها، ستایش خدای را بر بزرگی مصیبتم،

ارزقنی شَفَاعَةَ الْحُسَيْنِ يَوْمَ الْوُرُودِ، وَثَبَّتْ لِي

خدایا روزیم گردان شفاعت حسین علیه السلام را در روز ورود

قَدَمِ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَيْنِ وَأَصْحَابِ

(به صحرای قیامت)، و ثابت بادار گام راستیم را در نزد خودت

الْحُسَيْنِ، الَّذِينَ بَدَلُوا مَهْجَهُمْ دُونَ الْحُسَيْنِ

با حسین علیه السلام و یاران حسین، آنان که بدریغ

عَلَيْهِ السَّلَامُ.

دادند جان خود را در راه حسین علیه السلام.

امام علی علیه السلام فرمودند:

مَنْ أَتَى قَبْرَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
عَارِفًا بِحَقِّهِ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ
مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ

کسی که به زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السلام رود در حالی که به حق آن جناب عارف باشد خداوند متعال گناهای گذشته و آینده او را می آمرزد.

الکافی / ج ۴ / ص ۵۸۲

رهیوی
زیارت

۵۰

هو عبد الله

زیارت اربعین

شیخ طوسی در کتاب تَهْذِیْبُ الْأَحْکَامِ و کتابِ مِصْبَاحِ الْمُتَهَجِّدِ از امام حسن عسکری علیه السلام روایت کرده: مؤمن پنج نشانه دارد: پنجاه و یک رکعت نماز گزاردن در هر شبانه روز (هفده رکعت نماز واجب و سی و چهار رکعت نماز مستحب)، زیارت اربعین و انگشتر در دست راست کردن و بر خاک گذاشتن پیشانی هنگام سجده و بلند گفتن بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ.

ایشان در همان دو کتاب در باره شیوه به جا آوردن زیارت حضرت امام حسین علیه السلام در روز اربعین از صفوان جمال نقل می کند که گفت: مولایم امام صادق علیه السلام درباره زیارت اربعین به من فرمود: هنگامی که قسمت قابل توجهی از روز برآمد، بخوان:

السَّلَامُ عَلَىٰ وَلِيِّ اللَّهِ وَحَبِيبِهِ، السَّلَامُ عَلَىٰ

سلام بر ولی خدا و حبیبش، سلام بر دوست خدا و

خَلِيلِ اللَّهِ وَنَجِيبِهِ، السَّلَامُ عَلَىٰ صَفِيِّ اللَّهِ وَابْنِ

نجیبش، سلام بر بنده برگزیده خدا و فرزند برگزیده اش،

صَفِيِّهِ، السَّلَامُ عَلَىٰ الْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ،

سلام بر حسین مظلوم شهید،

السَّلَامُ عَلَىٰ أُسْرِ الْكُرْبَاتِ وَقَتِيلِ الْعِبْرَاتِ.

سلام بر آن دچار گرفتاری‌ها و کشته اشک‌ها.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّهُ وَلِيُّكَ وَابْنُ وَلِيِّكَ، وَ

خدایا من گواهی می‌دهم که حسین ولت تو و فرزند ولت تو، و فرزند

صَفِيكَ وَابْنُ صَفِيكَ، الْفَائِزُ بِكَرَامَتِكَ،

برگزیده توست، حسینی که به کرامتت رسیده، او را به شهادت

أَكْرَمْتَهُ بِالشَّهَادَةِ وَ حَبَوْتَهُ بِالسَّعَادَةِ، وَ

گرامی داشتی و به خوشبختی اختصاصش دادی، و به پاکي ولادت

اجْتَبَيْتَهُ بِطِيبِ الْوِلَادَةِ، وَ جَعَلْتَهُ سَيِّدًا مِّنْ

برگزیدی، و او را آقایان از آقایان، و پیشروی از پیشرویان، و مدافع از

السَّادَةِ وَقَائِدًا مِّنْ الْقَادَةِ وَ ذَائِدًا مِّنْ الذَّادَةِ، وَ

مدافعان حق قرار دادی، و میراث‌های پیامبران را به او عطا فرمودی،

أَعْطَيْتَهُ مَوَارِيثَ الْأَنْبِيَاءِ، وَ جَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَىٰ

و او را از میان جانمشینان حجت بر بندگان قرار دادی، و در دعوتش

خَلَقْتَ مِنَ الْأَوْصِيَاءِ، فَأَعْذَرَنِي الدُّعَاءِ، وَ

جای عذری باقی گذاشت و از خیرخواهی دریغ نورزید، و جانش

مَنْحَ النَّصْحِ، وَ بَدَلَ مَهْجَتِهِ فِيكَ لِيَسْتَنْقِذَ عِبَادَكَ

را در راه توبذل کرد، تا بندگان را از جهالت و سرگردانی گمراهی

مِنَ الْجَهَالَةِ وَ حَيْرَةِ الضَّلَالَةِ، وَ قَدْ تَوَازَرَ عَلَيْهِ

برهاند، در حالی که علیه او به کمک هم برخاستند، کسانی که

مَنْ غَرَّتْهُ الدُّنْيَا، وَبَاعَ حَظَّهُ بِالْأَرْذَلِ الْأَدْنَى،

دنیا مغرورشان کرد، و بهره واقعی خود را به چیز فرومایه تر و پست تر

وَشَرَىٰ آخِرَتَهُ بِالثَّمَنِ الْأَوْكَسِ، وَتَغَطَّرَسَ

فروختند، و آخرتشان را به کمترین بها به فروش گذاشتند، تکبر

وَتَرَدَّىٰ فِي هَوَاهُ، وَأَسْخَطَكَ وَأَسْخَطَ نَبِيَّكَ،

کردند و خود را در دامن هوای نفس انداختند، تو را و پیامبرت را به

وَأَطَاعَ مِنْ عِبَادِكَ أَهْلَ الشَّقَاقِ وَالنَّفَاقِ

خشم آوردند، و اطاعت کردند از میان بندگان، اهل شکاف و کذب

وَحَمَلَةَ الْأَوْزَارِ الْمُسْتَوْجِبِينَ النَّارِ، فَجَاهَدَهُمْ

و نفاق و بارکشان گناهان سنگین، و سزاواران آتش را، پس با آنان

فِيكَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا، حَتَّىٰ سَفِكَ فِي طَاعَتِكَ

درباره تو صابرا نه و به حساب تو جهاد کرد، تا در طاعت تو خونش

دَمَهُ، وَاسْتَبِيحَ حَرِيمَهُ. اللَّهُمَّ فَالْعَنَهُمْ لَعْنًا وَبِيلاً،

ریخته شد و حریمش مباح گشت. خدایا آنان را لعنت کن لعنتی

وَعَذِّبْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا.

سنگین، و عذابشان کن عذاب دردناک.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَ رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ

سلام بر تو ای فرزند رسول خدا، سلام بر تو ای فرزند سرور

يَا بِنَ سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ، أَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِينُ اللَّهِ وَ

جانشینان، شهادت می‌دهم که تو امین خدا و فرزند امین اویی،

ابنُ امینهِ، عِشْتِ سَعِيداً وَ مَضَيْتِ حَمِيداً، وَ

خوشبخت زیستی و ستوده درگذشتی، و مظلومانه و شهید

مُتَّ فَقِيداً مَظْلُوماً شَهِيداً، وَأَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ مُنْجِزٌ

از دنیا رفتی، گواهی می‌دهم که خدا وفاکننده است آنچه را ب

مَا وَعَدَكَ، وَ مَهْلِكٌ مِّنْ خَذَلِكُ، وَ مُعَذِّبٌ

تو وعده داده، و نابودکننده کسانی را که از یاری ات دریغ ورزیدند،

مَنْ قَتَلَكَ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَفِيَتْ بَعْدِ اللَّهِ، وَ

و عذاب‌کننده کسانی را که تو را کشتند، و گواهی می‌دهم که

جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِهِ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ، فَلَعَنَ اللَّهُ

تو به عهد خدا وفا کردی و در راهش به جهاد برخاستی تا مرگ

مَنْ قَتَلَكَ، وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ، وَلَعَنَ اللَّهُ

فرارسید، پس خدا لعنت کند کسانی را که تو را کشتند، و به تو

أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ

ستم کردند، و این جریان را شنیدند و به آن خشنود شدند.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ أَنِّي وَلِيُّ لِمَنْ وَالَاهُ وَعَدُوُّ

خدایا من تو را شاهد می‌گیرم که من دوستم با آنانکه

لِمَنْ عَادَاهُ، بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي يَا بِنَ رَسُولِ اللَّهِ،

او را دوست دارند و دشمن با آنان که با او دشمنند، پدر و

أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي الْأَصْلَابِ الشَّامِخَةِ وَ

مادرم فدایت ای فرزند رسول خدا، گواهی می‌دهم که تو در

الْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تُجَسَّكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْجَاسِهَا وَ

صلب‌های بلندمرتبه و زجرهای پاک‌نوری بودی، جاهلیت

لَمْ تُلْبَسَكَ الْمُدْهَمَّاتُ مِنْ ثِيَابِهَا، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ

باناپاک‌هایش تورا آلوده نکرد، و از جامه‌های تیره و تارش

مِنْ دَعَائِمِ الدِّينِ وَأَرْكَانِ الْمُسْلِمِينَ وَمَعْقِلِ

به تونپوشاند، و گواهی می‌دهم که تو از ستون‌های دین

الْمُؤْمِنِينَ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْبُرِّ التَّقِيُّ

و پایه‌های مسلمانان و پناهگاه مردم مؤمنی، و گواهی

الرَّضِيِّ الزَّكِيِّ الْهَادِي الْمَهْدِيِّ، وَأَشْهَدُ أَنَّ

می‌دهم که پیشوای نیکوکار، باتقوا، راضی به مقدرات حق

الْأئِمَّةَ مِنْ وَلَدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى وَأَعْلَامُ الْهُدَى

پاکیزه، هدایت‌کننده و هدایت‌شده‌ای، و گواهی می‌دهم که

وَالْعُرْوَةَ الْوَثْقَى وَالْحُجَّةَ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا، وَ

امان از فرزندان، اصل تقوا و نشانه‌های هدایت و دستگیره

أَشْهَدُ أَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَيَا بَابَكُمْ مُوقِنٌ، بِشَرَائِعِ دِينِي

محکم و حجت بر اهل دنیا هستم، و گواهی می‌دهم که

وَخَوَاتِيمِ عَمَلِي، وَقَلْبِي لِقَلْبِكُمْ سَلْمٌ وَأَمْرِي

من به یقین مؤمن به شمایم و به بازگشتتان یقین دارم،

لِأَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ، وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ، حَتَّى

بر اساس قوانین دینم و عواقب عملم، و قبلم باقلب‌تان در صلح

يَا ذَنْ اَللّٰهُ لَكُمْ، فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَامَعَ عَدُوَّكُمْ،

و کارم پیرو کارتان و یاری ام برای شما آماده است، تا خدابه

صَلَوَاتُ اَللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَ عَلٰى اَرْوَاحِكُمْ وَ

شما اجازه دهد، پس باشما میم نه بادشمنانتان، درودهای خدا

اَجْسَادِكُمْ وَ شَاهِدِكُمْ وَ غَائِبِكُمْ وَ ظَاهِرِكُمْ وَ

بر شما و بر ارواح و پیکرهایتان و بر حاضر و غایبتان و بر ظاهر

بَاطِنِكُمْ، اَمِيْنَ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ.

و باطنتان، آمین ای پروردگار جهانیان.

امام على عليه السلام فرمودند:

مَا بَيْنَ قَبْرِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَى السَّمَاءِ السَّابِعَةُ مُخْتَلَفُ الْمَلَائِكَةِ

ما بين قبر ابا عبد الله الحسين عليه السلام
وآسمان هفتم محل رفت و آمد ملائکه است.

بحار الانوار/ج ۲۳/ص ۳۲۵

رهیوی
زیارت

۵۸

The background features intricate Islamic calligraphy in gold and blue. At the top, a central medallion contains the Basmala (Bismillah) in gold script on a blue background. Below it, a large, ornate gold medallion with a scalloped edge contains the title 'زیارت وارث' (Ziyarat-e-Arth) in black script. The entire design is set against a deep blue background with a repeating pattern of gold floral and geometric motifs.

زیارت وارث

در حره مطهره امام حسین (علیه السلام) مقابل
ضریح مطهره ایستد و می گوید:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَةَ اللَّهِ،

سلام بر تو ای وارث آدم برگزیده خدا، سلام بر تو ای

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللَّهِ، السَّلَامُ

وارث نوح پیامبر خدا، سلام بر تو ای وارث ابراهیم

عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ، السَّلَامُ

دوست خدا، سلام بر تو ای وارث موسی همسخن

عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ

خدا، سلام بر تو ای وارث عیسی روح خدا، سلام بر

يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

تو ای وارث محمد حبیب خدا، سلام بر تو ای وارث

وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

امیر مؤمنان و صلوات بر تو ای فرزند محمد

وَارِثَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ [وَلِيِّ اللَّهِ]،

مصطفی، سلام بر تو ای فرزند علی مرتضی، سلام

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى، السَّلَامُ

بر تو ای فرزند فاطمه زهرا، سلام بر تو ای فرزند

عَلَيْكَ يَا بْنَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ

خدیجه کبری، سلام بر تو ای خون خدا و فرزند خون

فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ خَدِيجَةَ

خدا و تنهای ستم‌دیده، شهادت می‌دهم که تو

الْكُبْرَى، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ وَابْنَ ثَارِهِ

نماز به پا داشتی و زکات پرداختی، و امر به معروف

وَالْوَتْرَ الْمُتَوَثِّرَ، أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ

و نهی از منکر نمودی، و خدا و رسولش را اطاعت

أَتَيْتَ الزَّكَاةَ، وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ

کردی، تا مرگ تو را در رسیدی، خدا لعنت کند ملتب را

الْمُنْكَرِ، وَأَطَعْتَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ حَتَّى أَتَاكَ

که تو را کشتند و لعنت کند مردمی را که به تو ستم

الْيَقِينُ، فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً

نمودند، و لعنت کند ملتب را که این واقعه را شنیدند

ظَلَمْتِكَ، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَرَضِيَتْ

و به آن راضی شدند، ای مولای من ای ابا عبد الله،

بِهِ، يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ

شهادت می‌دهم که تو نوری بودی در صلب‌های

نُورًا فِي الْأَصْلَابِ الشَّامِخَةِ وَالْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ،

شامخ و رجم‌های پاکیزه، جاهیت با ناپاکی‌هایش

لَمْ تَجْسَكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْجَاسِهَا وَلَمْ تُلْبَسَكَ مِنْ

آلوده‌ات نکرد، و به تو نپوشاند از جامه‌های تیره و

مُدْهَمَّاتٍ ثِيَابَهَا، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ دَعَائِمِ الدِّينِ

تارش، و شهادت می‌دهم که تو از ستون‌های دین

وَأَرْكَانِ الْمُؤْمِنِينَ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْبُرُّ

و پایه‌های مردم با ایمان، و شهادت می‌دهم که

التَّقِيُّ الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ الْهَادِي الْمَهْدِيُّ، وَأَشْهَدُ

تو ی پیشوای نیکوکار با تقوای پسندیده پاکیزه

أَنَّ الْأئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى وَأَعْلَامُ

هدایت‌گر و ره‌یافته، و شهادت می‌دهم که امامان از

الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا،

فرزندان تریشه تقوا و نشانه‌های هدایت و دستاویز

وَأَشْهَدُ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ وَأَنْبِيََاءَهُ وَرُسُلَهُ أَنِّي

محکم و حجت بر اهل دنیا هستم، و گواه می‌گیرم

بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَيَايَاكُمْ مُوقِنٌ، بِشَرَائِعِ دِينِي وَخَوَاتِيمِ

خدا و فرشتگان و پیامبران و رسولانش را که من به

عَمَلِي، وَقَلْبِي لِقَلْبِكُمْ سَلِمٌ وَأَمْرِي لِأَمْرِكُمْ

شما ایمان دارم و بریقین به بازگشت شما می‌برم، بر اساس

مُتَّبِعٌ، صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَ

قوانین دینم و عواقب عملم، و دلم تسلیم دل شما و

عَلَىٰ أَجْسَادِكُمْ وَعَلَىٰ أَجْسَامِكُمْ وَعَلَىٰ شَاهِدِكُمْ وَ

کاره پیرو کار شماست، درود خدا بر شما و بر ارواح و اجساد

عَلَىٰ غَائِبِكُمْ وَعَلَىٰ ظَاهِرِكُمْ وَعَلَىٰ بَاطِنِكُمْ.

و پیکرهایتان و بر حاضر و غایب و آشکار و باطنتان.

سپس بگو:

بِأبي أنتِ وَأُمِّي يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ، بِأبي أنتِ وَ

پدر و مادرم فدایت ای فرزند رسول خدا، پدر و مادرم

أُمِّي يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ وَجَلَّتْ

فدایت ای ابا عبد الله، بزرگ شد عزا و مصیبت تو بر ما

الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَىٰ جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ

و بر همه اهل آسمانها و زمین، خدا لعنت کند قومی

وَالْأَرْضِ، فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَسْرَجَتْ وَأَلْجَمَتْ وَ

که اسبها را زین کردند و دهانه زدند و آماده پیکار

تَهَيَّاتُ لِقِتَالِكَ، يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، قَصَدْتُ

با تو شدند، ای مولایم ای ابا عبد الله، آهنگ حرمت

حَرَمِكَ وَأَتَيْتُ إِلَىٰ مَشْهَدِكَ، أَسْأَلُ اللَّهَ بِالشَّانِ

نمودم و به زیارتگاهت آمدم، از خدا درخواست می کنم

الَّذِي لَكَ عِنْدَهُ وَبِالْمَحَلِّ الَّذِي لَكَ لَدَيْهِ، أَنْ

به مقامی که برایت و نزد اوست و منزلتی که برای تو

يُصَلِّي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ

پیش اوست، که درود فرستد بر محمد و خاندان محمد،

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

و مراد دنیا و آخرت همراه شما قرار دهد.

پس دو رکعت نماز زیارت به جا آور، سپس بگو:

اللَّهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ وَرَكَعْتُ وَسَجَدْتُ لَكَ

خدایا نماز خواندم فقط برای تو که یگانه و بی شریکی،

وَحَدَّكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ، لِأَنَّ الصَّلَاةَ وَ

رکوع و سجود نمودم، زیرا نماز و رکوع و سجود، نم باشد

الرُّكُوعَ وَالسُّجُودَ لَا يَكُونُ إِلَّا لَكَ، لِأَنَّكَ

مگر برای تو، همانا تویی خدا که معبودی جز تو نیست.

أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

خدایا درود فرست بر محمد و خاندان محمد، و از جانب من

وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَبْلِغْهُمْ عَنِّي أَفْضَلَ السَّلَامِ وَ

به آنها بهترین سلام و تحیت را برسان، و بر من بازگردان

التَّحِيَّةَ، وَارْدُدْ عَلَيَّ مِنْهُمْ السَّلَامَ، اللَّهُمَّ وَهَاتَانِ

از جانب آنان سلام را، خدایا این دو رکعت نماز هدیه ای است

الرُّكْعَتَانِ هَدِيَّةٌ مِنِّي إِلَى مَوْلَايَ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ

از سوی من به مولایم حسین بن علی (درود خدا بر آنان

عَلَيْهِمَا السَّلَامُ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِ، وَ

باد، خدایا بر محمد و آن حضرت درود فرست، و از من بپذیر

تَقَبَّلْ مِنِّي، وَأَجْرِنِي عَلَى ذَلِكَ بِأَفْضَلِ أَمَلِي وَ

و پاداشم ده بر آن، بر اساس بهترین آرزو و امیدم درباره تو و

رَجَائِي فِيكَ وَفِي وَلِيِّكَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ.

وَلت تو، ای سرپرست مؤمنان.

پس متوجه حضرت علی اکبر (ع) شو و بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَ رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ

سلام بر تو ای فرزند رسول خدا، سلام بر تو ای فرزند پیامبر

يَا بِنَ نَبِيِّ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ،

خدا، سلام بر تو ای فرزند امیر مؤمنان، سلام بر تو ای فرزند

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ، السَّلَامُ

حسین شهید، سلام بر تو ای شهید، سلام بر تو ای

عَلَيْكَ أَيُّهَا الشَّهِيدُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمَظْلُومُ وَ

ستم دیده و پسر ستم دیده، خدا لعنت کند اتمی را که تو

ابنُ الْمَظْلُومِ، لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً

را کشت، و خدا لعنت کند اتمی را که به تو ستم روا داشت، و

ظَلَمَتْكَ، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ.

خدا لعنت کند اتمی که این واقعه را شنید و به آن رضایت داد.

سپس بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَليَّ اللَّهِ وَابْنَ وَليِّهِ، لَقَدْ

سلام بر تو ای ولی خدا و پسر خدا، همانا مصیبت و عزای

عَظُمَتِ الْمُصِيبَةُ وَجَلَّتِ الرَّزِيَّةُ بِكَ عَلَيْنَا وَ

تو بر ما و بر همه مسلمانان بزرگ شد، پس خدا لعنت کند

عَلَى جَمِيعِ الْمُسْلِمِينَ، فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ، وَ

امّت را که تو را کشت، و من به جانب خدا و به سوی تو از

أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكَ مِنْهُمْ.

آنان بیزار می جویم.

امام مهدی عجل الله تعالی :
لَأَنْدُبَنَّكَ صَبَاحاً وَ مَسَاءً وَ لِأَبْكِيَنَّ عَلَيَّكَ
بَدَلَ الدَّمُوعِ دَمًا.

هر صبح و شام بر تو گریه و شبیون می کنم و در
مصیبت تو به جای اشک، خون می گریزم.

بحار الأنوار (ط-بیروت) ج ۹۸-ص ۳۳۸

رهیبه
زیارت

۶۷

هو

زیارت شهدای کربلا

رهیویه
زیارت
۶۸

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ وَأَحِبَّاءَهُ، السَّلَامُ

سلام بر شما ای اولیای خدا و عاشقانِش، سلام بر شما

عَلَيْكُمْ يَا أَصْفِيَاءَ اللَّهِ وَأَوْدَاءَهُ، السَّلَامُ

ای برگزیدگان خدا و دستدارانش، سلام بر شما ای

عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ دِينِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ

یاران دین خدا، سلام بر شما ای یاران رسول خدا، سلام

يَا أَنْصَارَ رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ

بر شما ای یاران امیر مؤمنان، سلام بر شما ای یاران

أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ فَاطِمَةَ

فاطمه سرور زنان جهانیان، سلام بر شما ای یاران

سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ

اب محمد حسن بن علی آن ولی خیر خواه، سلام بر

أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيِّ الْوَلِيِّ [الزَّكِيِّ] النَّاصِحِ،

شما ای یاران ابا عبد الله، پدر و مادره فدای شما، پاکیزه

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ، بِأَبِي أَنْتُمْ وَ

شدید و پاکیزه شد زمین که شما در آن دفن شدید، و

أُمِّي طِبْتُمْ وَطَابَتِ الْأَرْضُ الَّتِي [أَنْتُمْ] فِيهَا دُفِنْتُمْ،

به رستگاری بزرگ رسیدید، ای کاش من هم باشم

وَفُزْتُمْ فَوْزَ أَعْظَمِيًّا، فَيَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزَ مَعَكُمْ

بوده تا همراه شما به رستگاری می رسیدم.

امام صادق (علیه السلام) فرمود:

عمو یمان عباس (علیه السلام) ، تیزبین بود و ایمانی
استوار داشت، همراه اباعبدالله الحسین (علیه السلام) جهاد
کرد و نیکو از آزمایش به در آمد و به شهسادت رسید.

سرالسلسله العلویه صفحه ۸۹

رهیوی
زیارت

۷۰

هو

زيارت حضرت
ابا الفضل العباس
عليه السلام

شیخ جعفر بن قولویه قمی به سند معتبر از ابو حمزه ثمالی روایت کرده که امام صادق (ع) فرمود: هرگاه می‌خواهی قبر عباس بن علی (ع) را کنار فرات مقابل حایر حسینی زیارت کنی، بر در روضه بایست و بگو:

سَلَامُ اللَّهِ وَسَلَامٌ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَأَنْبِيَائِهِ

سلام خدا و سلام فرشتگان مقربش و پیامبران فرستاده‌اش و بندگان

الْمُرْسَلِينَ وَعِبَادِهِ الصَّالِحِينَ وَجَمِيعِ الشُّهَدَاءِ

شایسته‌اش و تمام شهیدان و راستگویان و دروذهای پاکیزه و پاک در

وَالصَّادِقِينَ وَالزَّكَايَاتُ الطَّيِّبَاتُ فِيمَا تَغْتَدِي

هر بامداد و پسین بر تو ای فرزند امیر مؤمنان، گواهی دهم برایت که

وَتَرَوْحُ عَلَيْكَ يَا بَنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، أَشْهَدُ

تو تسلیم بودی و تصدیق نمودی و وفا و خیرخواهی کردی نسبت

لَكَ بِالتَّسْلِيمِ وَالتَّصَدِيقِ وَالْوَفَاءِ وَالنَّصِيحَةِ

به (حضرت ابوالفضل) یادگار پیامبر صلی الله علیه و آله (آن پیامبر)

لِخَلْفِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الْمُرْسَلِ وَ

مرسل و نوه برگزیده (آن حضرت) و راهنمای دانشمند و وصی که

السَّبْطِ الْمُنْتَجَبِ وَالدَّلِيلِ الْعَالِمِ وَالْوَصِيِّ

رساننده احکام خدا بود و آن ستمدیده‌ای که حقش پایمال شد، پس

الْمُبْلَغُ وَالْمَظْلُومُ الْمُهْتَضَمُ، فَجَزَاكَ اللَّهُ عَنِ رَسُولِهِ

خداوند پاداشت دهد از جانب رسولش و از امیر مؤمنان و از حسن

وَعَنِ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَنِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ

و حسین دروهای خدا بر ایشان، بهترین پاداش‌ها را به خاطر آن

صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَفْضَلُ الْجَزَاءِ، بِمَا صَبَرْتَ

بردباریت و پاداش خوبی و گمکی که کردی، و چه نیکو است سرانجام

وَاحْتَسَبْتَ وَأَعْنَتَ، فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ، لَعْنُ اللَّهِ

خانه‌ات، خدا لعنت کند کسی که تو را کشت، و خدا لعنت کند کسی

مَنْ قَتَلَكَ وَلَعْنُ اللَّهِ مَنْ جَهَلَ حَقَّكَ وَاسْتَحَفَّ

که جهل ورزید درباره حق تو و سبک شمرد حرمت تو را، و خدا لعنت

بِحُرْمَتِكَ، وَلَعْنُ اللَّهِ مَنْ حَالَ بَيْنَكَ وَبَيْنَ مَاءِ

کند کسی که حائل شد میان تو و میان آب فرات، گواهی دهم که به

الْفُرَاتِ، أَشْهَدُ أَنَّكَ قَتَلْتَ مَظْلُومًا وَأَنَّ اللَّهَ مُنْجِزٌ

راستی تو مظلوم کشته شدی و به راستی که خدا وفا کند به وعده‌ای

لَكُمْ مَا وَعَدَكُمْ، جِئْتُكَ يَا بَنَ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

که به شما داده، آمده‌ام به درگاهت ای پسر امیر مؤمنان، و واردم بر

وَإِفْدَائِكُمْ، وَقَلْبِي مُسَلَّمٌ لَكُمْ وَتَابِعٌ، وَ

شما و دلم تسلیم شما و پیروتان هست و خودم نیز پیرو شمایم و

أَنَا لَكُمْ تَابِعٌ، وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ، حَتَّى

یاریم برای شما آماده است تا هنگامی که خدا حکم کند و او بهترین

يَحْكُمُ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ، فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ

حکم کنندگان است، و من طرفدار شما و با شما هستم نه با دشمن

لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ، اِنِّي بِكُمْ وَبِاِيَابِكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ

شما، و من نسبت به شما و به بازگشتتان (در زمان رجعت) ایمان دارم

بِمَنْ خَالَفَكُمْ وَقَتَلَكُمْ مِنَ الْكَافِرِينَ، قَتَلَ

و نسبت به هر کسی که با شما مخالفت کرده و شما را کشته کافر و

اللَّهُ أُمَّةً قَتَلْتُمْ بِالْأَيْدِي وَالْأَلْسُنِ.

منکرم، بکشد خدا مردمی را که شما را کشتند به دست و زبان.

پس داخل روضه شو و بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ، الْمُطِيعُ لِلَّهِ

سلام بر تو ای بنده شایسته پیرو خدا و رسولش و پیرو امیرمؤمنان

وَلِرَسُولِهِ وَلِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ

و حسین و حسین، درود خدا و سلامش بر ایشان باد، سلام بر تو

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَسَلَّمَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ

و رحمت خدا و برکاتش و آمرزش و خوشنودیش و بر روح تو و

اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ وَمَغْفِرَتُهُ وَرِضْوَانُهُ وَعَلَى رُوحِكَ

بدنت، گواهی دهم و خدا را نیز به گواهی گیرم که به راستی تو رفتی

وَبَدْنِكَ، أَشْهَدُ وَأَشْهَدُ اللَّهُ أَنَّكَ مَضَيْتَ عَلَى

به همان راهی که رفتند بدان راه، جنگجویان بدر و پیکار کنندگان

مَامَضَى بِهِ الْبَدْرِيُّونَ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ

در راه خدا و خیرخواهان او در پیکار با دشمنانش و کوشایان در

اللَّهِ، الْمُنَاصِحُونَ لَهُ فِي جِهَادِ أَعْدَائِهِ، الْمُبَالِغُونَ

یاری دوستانش و دفاع‌کنندگان از دوستانش، پس خداوند پاداشت

فِي نُصْرَةِ أَوْلِيَائِهِ، الذَّاكِرُونَ عَنْ أَحِبَّائِهِ، فَجَزَاكَ

دهد به بهترین پاداش و بیشترین پاداش و شایان‌ترین پاداش و

اللَّهُ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ وَ أَكْثَرَ الْجَزَاءِ وَ أَوْفَرَ الْجَزَاءِ وَ

کامل‌ترین پاداشی که به هر یک از کسانی دهند که به بیعت با او

أَوْ فِي جَزَاءِ أَحَدٍ مِّنْ وَفِي بَيْعَتِهِ وَ اسْتَجَابَ لَهُ

وفا کرد و دعوتش را پذیرفت، و پیروی کرد از کاردارانش، گواهی

دَعْوَتِهِ وَ اطَاعَ وَ لَاقَةَ أَمْرِهِ، أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَالِغَتْ

دهم که توبه راستی کوشش خود را در خیرخواهی کردی و نهایت

فِي النَّصِيحَةِ وَ اعْطَيْتَ غَايَةَ الْمَجْهُودِ، فَبَعَثَكَ

تلاش خود را در این راه مبذول داشتی، خدایت در زمره شهیدان

اللَّهُ فِي الشُّهَدَاءِ وَ جَعَلَ رُوحَكَ مَعَ أَرْوَاحِ

برانگیزد و روح تو را با ارواح نیک‌بختان قرار دهد و عطا کند بر تو آرز

السُّعْدَاءِ وَ اعْطَاكَ مِنْ جَنَانِهِ أَفْسَحَهَا مَنْزِلًا، وَ

بهشت خویش فراخ‌ترین منزل و بهترین غرفه‌ها را، و بالا برد نام تو

أَفْضَلَهَا غُرْفًا، وَ رَفَعَ ذِكْرَكَ فِي عِلِّيِّينَ وَ حَشْرَكَ

را در بالاترین جایگاه‌ها و محشورت سازد با پیامبران و راستگویان

مَعَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ

و شهیدان و شایستگان و آنها نیکو رفیقانی هستند، گواهی دهم

وَحَسَنَ أَوْلِيَّكَ رَفِيقًا، أَشْهَدُ أَنَّكَ لَمْ تَهِنَ وَلَمْ

که به راستی تو سستی نکردی و سر نتافتی و به راهی که رفتی

تَنْكَلِ، وَأَنَّكَ مَضَيْتَ عَلَى بَصِيرَةٍ مِنْ أَمْرِكَ

از روی بصیرت و بینایی کامل رفتی، اقتدا به مردم شایسته کردی

مُقْتَدِيًا بِالصَّالِحِينَ وَ مُتَّبِعًا لِلنَّبِيِّينَ، فَجَمَعَ اللَّهُ

و پیروی از پیامبران نمودی، پس خداوند گرد آورد میان ما و تو

بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ وَبَيْنَ رَسُولِهِ وَأَوْلِيَائِهِ فِي مَنَازِلِ

و رسولش و دوستانش در جایگاه‌های فروتنان (حق)، زیرا که او

الْمُخْبِتِينَ، فَإِنَّهُ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ.

مهربان‌ترین مهربانان است.

هو

زيارت حضرت
على اكبر
عليه السلام

ابن قولویه در کتاب کامل زیارات به سند صحیح از ابو حمزه ثمالی نقل کرده که امام صادق (علیه السلام) شیوه زیارت امام حسین (علیه السلام) و حضرت علی اکبر (علیه السلام) را به او آموخت و چنین فرمود: هرگاه به نزدیک مزار امام حسین (علیه السلام) رسیدی به جانب علی بن الحسین (علیه السلام) که نزد پای امام حسین (علیه السلام) است رو کن و بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَ

سلام بر تو ای فرزند رسول خدا و رحمت و برکات خدا بر تو

بَرَكَاتِهِ، وَابْنُ خَلِيفَةِ رَسُولِ اللَّهِ وَابْنُ بِنْتِ

باد، و ای فرزند جانشین رسول خدا و ای فرزند دختر رسول خدا

رَسُولِ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ مُضَاعَفَةٌ، كُلَّمَا

و رحمت و برکات خدا دوچندان بر تو باد، هر دم که خورشید

طَلَعَتْ الشَّمْسُ أَوْ غَرَبَتْ، السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ

طلوع و غروب کند، سلام بر تو و رحمت و برکات خدا بر تو باد،

رَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، يَا أَبِي أَنْتَ وَأُمِّي مِنْ مَذْبُوحِ

پدر و مادرم فدای تو ای سربریده و ای کشته بگناه، پدر

وَمَقْتُولٍ مِنْ غَيْرِ جُرْمٍ، بِأَبِي وَأُمِّي دَمَكَ

و مادرم فدای خون تو که به سوی حبیب خدا (پیامبر) اوج

الْمُرْتَقِي بِهِ إِلَى حَبِيبِ اللَّهِ، بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي

گرفت، پدر و مادرم فدای تو که پدرت تو را (مانند هدیه‌ای

مِنْ مُقَدَّمٍ بَيْنَ يَدَيَّ أَيْكَ يَحْتَسِبُكَ وَيَبِيكِي

گران بها) با دستان خود (برای خدا) تقدیم کرد در حالی که بر

عَلَيْكَ، مُحْتَرَقًا عَلَيْكَ قَلْبُهُ، يَرْفَعُ دَمَكَ إِلَى

تو می‌گریست و دل می‌سوزاند و خون تو را به سوی آسمان

عِنَانَ السَّمَاءِ، لَا يَرْجِعُ مِنْهُ قَطْرَةٌ وَلَا تَسْكُنُ

می‌پاشید و قطره‌ای از آن باز نمی‌گشت و پدرت از گریه آرام

عَلَيْكَ مَنْ أَيْكَ زَفْرَةٌ حِينَ وَدَّعَكَ لِلْفِرَاقِ،

نگرفت هنگامی که تو را وداع می‌گفت، پس جایگاه شما نزد

فَمَا كَانُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ مَعَ آبَائِكَ الْمَاضِينَ وَ

خدا، با پدران و مادرانتان، در بهشت و برخوردار از نعمت‌های

مَعَ أُمَّهَاتِكَ فِي الْجَنَّةِ مُنْعَمِينَ، أBRًا إِلَى اللَّهِ

بهشتی است، از آن که تو را کشت و تو را سر برید، به سوی

مَنْ قَتَلَكَ وَذَبَحَكَ.

خدا دوری می‌جویم.

سپس بگو:

سَلَامُ اللَّهِ وَ سَلَامٌ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَ

سلام خدا و رحمت و برکات او و سلام فرشتگان مقرب

أَنْبِيَائِهِ الْمُرْسَلِينَ وَ عِبَادِهِ الصَّالِحِينَ عَلَيْكَ يَا

و پیامبران و بندگان شایسته خدا بر تو ای مولا و

مَوْلَايَ وَ ابْنَ مَوْلَايَ وَ رَحْمَةَ اللَّهِ وَ بَرَكَاتَهُ،

فرزند مولای من، درود خدا بر تو و بر عترت و خاندان و

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَ عَلَى عِمْرَتِكَ وَ أَهْلِ بَيْتِكَ

پدران و فرزندان و مادران تو که شایسته و نیک بودند،

وَ آبَائِكَ وَ أَبْنَائِكَ وَ أُمَّهَاتِكَ الْأَخْيَارِ الْأَبْرَارِ،

و خداوند هر گونه پلیدی را از آنان دور ساخت و آنان را

الَّذِينَ أَذْهَبَ اللَّهُ عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَ طَهَّرَهُمْ

پاکیزه و طاهر گردانید، سلام بر تو ای فرزند رسول

تَطْهِيراً، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ وَ ابْنَ

خدا و ای فرزند امیرالمؤمنین و ای فرزند حسین بن

أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ ابْنَ الْحُسَيْنِ ابْنَ عَلِيٍّ وَ رَحْمَةَ اللَّهِ

علی و رحمت و برکات خدا بر تو، خداوند لعنت کند

وَ بَرَكَاتَهُ، لَعْنُ اللَّهِ قَاتِلَكَ وَ لَعْنُ اللَّهِ مَنْ اسْتَحْفَ

کسی که با تو جنگید و کسی که حق شما را نادیده

بِحَقِّكُمْ وَقَتْلِكُمْ، وَلَعَنَ مَنْ بَقِيَ مِنْهُمْ وَمَنْ

گرفت و شما را کشت، و تمام رفتگان و زندگان آنان را

مَضَى نَفْسِي فِدَاؤُكُمْ وَلِمَضَجِعِكُمْ، صَلَّى اللَّهُ

خدا لعنت کند، جانم به فدای شما و مرقد شما، درود

عَلَيْكُمْ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا.

و سلام فراوان خدا بر شما باد.

سپس سه بار بگو:

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ، يَا أَبَا أَنْتَ وَ

درود خدا بر تو ای ابالحسن، پدر و مادرم به فدایت، به سوی

أُمِّي، أَتَيْتُكَ زَائِرًا وَافِدًا عَائِدًا مِمَّا جَنَيْتُ عَلَيَّ

تو آمدم و تو را زیارت می‌کنم و از جنایتهایی که بر نفس

نَفْسِي وَاحْتَطَبْتُ عَلَى ظَهْرِي، أَسْأَلُ اللَّهَ

خود روا داشته‌ام و گناهایم که بر دوش خود حمل کرده‌ام

وَوَلِيِّي أَنْ يَجْعَلَ حَظِّي مِنْ زِيَارَتِكَ عِتْقَ

به تو پناه می‌آورم، از خداوند که ولی تو و ولی من است

رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ.

می‌خواهم تا بهره مرا از زیارتت نجات از آتش دوزخ قرار دهد.

امام رضا عليه السلام فرمودند:

زِيَارَةُ قَبْرِ أَبِيهِ مِثْلُ زِيَارَةِ قَبْرِ الْحُسَيْنِ

شواب زیارت قبر پدرم (امام کاظم علیه السلام) همانند

شواب زیارت قبر امام حسین علیه السلام است .

کامل زیارات/ ۳۰۰

رهیدی
زیارت

۸۲

زیارت مشترک

عالمگیری

امام کاظم و امام جواد

وقتی که نزد ضریح آن دو امام همام
ایستادی بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا وَيْلِي اللَّهُ، السَّلَامُ

سلام بر شما ای دو نماینده خدا، سلام بر شما ای دو حجت

عَلَيْكُمَا يَا حُجَّتِي اللَّهُ، السَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا

خدا، سلام بر شما ای دو نور خدا در تاریکی‌های زمین، گواهی

نُورِي اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ، أَشْهَدُ أَنَّكُمَا

مدهم که شما از سوی خدا آنچه را بر عهده هر دو وجود

قَدْ بَلَّغْتُمَا عَنِ اللَّهِ مَا حَمَلَكُمَا وَحَفِظْتُمَا مَا

شریفتان گذاشته شده بود رسانیدید، و آنچه بر آن سپرده

اسْتُودِعْتُمَا، وَحَلَلْتُمَا حَلَالَ اللَّهِ وَحَرَّمْتُمَا حَرَامَ

شده بود حفظ کردید، حلال نمودید حلال خدا را و حرام کردید

اللَّهِ، وَأَقَمْتُمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتَلَوْتُمَا كِتَابَ اللَّهِ، وَ

حرام خدا را، و به پا نمودید حدود خدا را و تلاوت کردید کتاب

صَبَرْتُمَا عَلَى الْأَذَى فِي جَنْبِ اللَّهِ مُحْتَسِبِينَ حَتَّى

خدا را، و در راه او بر آزار مردم شکیبایی ورزیدید و به حساب

أَتَاكُمَا الْيَقِينُ، أBRَأُ إِلَى اللَّهِ مِنْ أَعْدَائِكُمَا

خدا گذاشتید تا مرگ شما را در رسید، از دشمنانتان به خدا

وَأَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ بِوَلَايَتِكُمَا، أَتَيْتُكُمْ زَائِرًا

بیزاری م‌جویم، و به دوستی شما متقرب به خدا م‌شوم،

عَارِفًا بِحَقِّكُمْ، مُوَالِيًا لِأَوْلِيَائِكُمَا، مُعَادِيًا

زایر به حضورتان آمدم، عارف به حقتان، دوستدار دوستانتان،

لِلْأَعْدَائِكُمَا، مُسْتَبْصِرًا بِالْهُدَى الَّذِي أَنْتُمَا

دشمن دشمنانتان، بینا به هدایتی که بر آن هستید، آگاه

عَلَيْهِ، عَارِفًا بِضَلَالَةِ مَنْ خَالَفَكُمْ، فَاشْفَعَالِي

به گمراهی کسی که با شما مخالفت ورزید، پس نزد شما نزد

عِنْدَرَبِّكُمْ، فَإِنَّ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ جَاهًا عَظِيمًا

پروردگارتان برای من شفاعت کنید که برای شما پیش خدا

وَمَقَامًا مَّحْمُودًا.

آبرویی بس عظیم و مقامی بس ستوده است.

رهیوید
زیارت

۸۵

آنگاه بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا حُجَّتِي اللَّهُ فِي أَرْضِهِ وَ

سلام بر شما دو تن، ای دو حجت خدا در زمین و آسمان، بنده

سَمَائِهِ، عَبْدُكُمْ وَوَلِيُّكُمْ زَائِرُكُمْ، مُتَقَرِّبًا

و دوست شمایم، زیارت کننده شما دو امام، به زیارتتان به

إِلَى اللَّهِ بِزِيَارَتِكُمَا، اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي لِسَانَ

سوی خدا تقرب می‌جویم، خدایا برای من در میان اولیای

صِدْقٍ فِي أَوْلِيَائِكَ الْمُصْطَفِينَ، وَحَبِّبْ إِلَيَّ

برگزیده‌ات، زبان راستی قرار بده. و زیارتگاه‌های آنان را

مَشَاهِدَهُمْ، وَاجْعَلْنِي مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ،

محبوبم گردان، و در دنیا و آخرت با آنان همراهم کن، ای

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

مهربانترین مهربانان.

آنگاه برای هر يك از آن دو امام همام، دو

رکعت نماز زیارت به جا آور و خدا را به آنچه

می‌خواهی بخوان.

چون خواستی حضرت موسی بن جعفر (ع)

را وداع گوئی، بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ

سلام بر تو ای مولایم ای ابا الحسن و رحمت و برکات خدا بر

وَبَرَكَاتُهُ، أَسْتَوْدِعُكَ اللَّهُ وَأَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلَامَ،

تو باد، به خدا می‌سپارمت، و بر تو سلام می‌فرستم، به خدا

أَمَّنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَبِمَا جِئْتَ بِهِ وَدَلَّتْ عَلَيْهِ،

و رسول و به آنچه تو آورده‌ای، و بر آن نشانه نهادی ایمان

اللَّهُمَّ اكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ.

آوردیم، خدایا ما را در شمار گواهان بنویس.

همچنین درود حضرت جواد (علیه السلام) می‌گویی:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ وَ

سلام بر تو ای مولایم ای ابا الحسن و رحمت و برکات خدا بر تو،

رَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، أَسْتَوْدِعُكَ اللَّهُ وَأَقْرَأُ عَلَيْكَ

به خدام سپارم و بر تو سلام می‌فرستم، به خدا و رسول و

السَّلَامَ، أَمَّنَّا بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ وَبِمَا جِئْتَ بِهِ وَ

آنچه تو آورده‌ای و بر آن نشانه نهادی ایمان آوردیم، خدایا ما

دَلَّتْ عَلَيْهِ، اللَّهُمَّ اكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ.

را در شمار گواهان بنویس.

آنگاه از خدا بخواه که

این آخرین زیارت تو نباشد.

امام حسن عسکری علیه السلام فرمودند:
قَبْرِ بَسْرٍ مَنْ رَأَى أَمَانَ لِأَهْلِ الْجَانِبَيْنِ
مزار من در سامرا مو جب امنیت دو گروه
[سننی و شیعه] است.

تهنیب، شیخ طوسی، ج ۱۶، ص ۹۲، ح ۳

رهیویه
زیارت

۸۸

هو

زیارت مشترک

عليهما السلام

امام هادی و امام عسکری

هرگاه خواستی آن دو امام همام را زیارت کنی، پس از رعایت آداب ورود به حرم، اذن دخول بخوان؛ آنگاه وارد حرم مطهر شو و آن دو بزرگوار را به این عبارات زیارت کن:

السَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا وَلِيَّ اللَّهِ، السَّلَامُ

سلام بر شما ای دو نماینده خدا، سلام بر شما ای دو حجت

عَلَيْكُمَا يَا حُجَّتِي اللَّهُ، السَّلَامُ عَلَيْكُمَا

خدا، سلام بر شما این دو نور خدا در تاریکی‌های زمین،

يَا نُورِي اللَّهِ فِي ظُلْمَاتِ الْأَرْضِ، السَّلَامُ

سلام بر شما ای آنانکه خدا اراده‌اش را درباره شما تغییر داد،

عَلَيْكُمَا يَا مَنْ بَدَأَ لِلَّهِ فِي شَأْنِكُمَا،

زیارت کنان به حضور شما آمدم، به حق شما آگاهم، دشمن

أَتَيْتُكُمَا زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّكُمَا، مُعَادِيًا

دارم دشمنانان را، و دوستدار دوستانان هستم، به آنچه به

لِأَعْدَائِكُمَا مُوَالِيًا لِأَوْلِيَائِكُمَا، مُؤْمِنًا بِمَا

آن ایمان آوردیم مؤمنم، و به آنچه به آن کافر شدید کافرم،

أَمْتَمَّا بِهِ، كَافِرًا بِمَا كَفَرْتُمَا بِهِ، مُحَقِّقًا لِمَا حَقَّقْتُمَا،

حقم دانم آنچه را حق دانستید و باطل م‌دانم آنچه را باطل

مُبْتَلا لِمَا أَبْطَلْتُمَا، أَسْأَلُ اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمَا

دانستید، از خدا، پروردگارم و پروردگارتان درخواست می‌کنم

أَنْ يَجْعَلَ حَظِّي مِنْ زِيَارَتِكُمَا الصَّلَاةَ عَلَى

بهره‌ام را از زیارت شما دو تن، درود بر محمد و خاندانش قرار

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَأَنْ يَرْزُقَنِي مُرَافَقَتِكُمَا فِي

دهد، و همراهی شما را در بهشت‌ها نصیب من کند همراه

الْجَنَانِ مَعَ آبَائِكُمَا الصَّالِحِينَ، وَأَسْأَلُهُ أَنْ

پدران شایسته شما، و از او می‌خواهم که مرا از آتش دوزخ آزاد

يُعْتِقَ رِقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَيَرْزُقَنِي شَفَاعَتِكُمَا وَ

گرداند، و روزی من فرماید شفاعت و مصاحبت شما را، و بین

مُصَاحَبَتِكُمَا، وَيُعَرِّفَ بَيْنِي وَبَيْنَكُمَا وَلَا

من و شما شناسای پدید آورد، و دوست پدران شایسته

يَسْلُبَنِي حُبَّكُمَا وَحُبَّ آبَائِكُمَا الصَّالِحِينَ،

شما را از من نگیرد، و این زیارت مرا آخرین بار از زیارت شما قرار

وَأَنْ لَا يَجْعَلَهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِكُمَا وَ

ندهد، و مرا به رحمتش با شما محسور کند در بهشت، خدایا

يُحْشِرْنِي مَعَكُمْ فِي الْجَنَّةِ بِرَحْمَتِهِ، اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي

دوست این دو بزرگوار را نصیبم کن، و مرا بر آیین آن دو امام

حُبَّهُمَا وَتَوَفَّنِي عَلَى مِلَّتِهِمَا، اللَّهُمَّ الْعَنْ ظَالِمِي آلِ

بمیران، خدایا ستم‌کنندگان به حق خاندان محمد را لعنت

مُحَمَّدٍ حَقَّهُمْ وَانْتَقِمِ مِنْهُمْ، اللَّهُمَّ الْعَنِ الْأُولِينَ

کن و از آنان انتقام بگیر، خدایا اولین و آخرینشان را لعنت نما

مِنْهُمْ وَالْآخِرِينَ وَضَاعِفِ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ، وَ

و عذاب را بر آنان دوچندان کن، و آنان و شیعیان و دوستداران و

ابْلُغْ بِهِمْ وَبِأَشْيَاعِهِمْ وَمُحِبِّهِمْ وَمُتَّبِعِيهِمْ أَسْفَلَ

پایروانشان را به پست‌ترین گودی دوزخ برسان، چه تو بر هر

دَرَكٍ مِنْ الْجَحِيمِ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ

چیز توانایی، خدایا در گشایش کار و لغت خودت و فرزند و لغت

عَجَلٍ فَرَجٍ وَلِيَّكَ وَابْنِ وَلِيِّكَ، وَاجْعَلْ فَرَجَنَا

شتاب کن، و گشایش کار ما را با گشایش کار ایشان قرار ده، ای

مَعَ فَرَجِهِمْ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

مهربانترین مهربانان.

و در دعا کردن برای خود و پدر و مادرت بکوش

و هر دعایی که می‌خواهی بکن.

هو عبد الله

زيارت امين الله

این زیارت در نهایت اعتبار است و در تمام کتاب‌های با عنوان «مزار» و «مصباح» نقل شده است؛ علامه مجلسی آن را از جهت متن و سند بهترین زیارت دانسته و مواظبت بر آن را در همه حرم‌های مطهر مؤکداً توصیه کرده است؛ جابر از امام محمد باقر (ع) روایت کرده که امام زین العابدین (ع) به زیارت امیرالمؤمنین (ع) آمد و نزد قبر آن حضرت ایستاد و با چشمان اشکبار گفت:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَ حُجَّتِهِ

سلام بر امانت‌دار خدا در زمین او و حجتش بر بندگان او، سلام

عَلَى عِبَادِهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ،

بر تو ای امیر مؤمنان، گواهی دهم که تو در راه خدا جهاد

أَشْهَدُ أَنَّكَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ، وَ

کردی چنانچه باید، و رفتار کردی به کتاب خدا، و پیروی کردی از

عَمِلْتَ بِكِتَابِهِ وَ اتَّبَعْتَ سُنْنَ نَبِيِّهِ صَلَّى

سنت‌های پیامبرش صلی الله علیه و آله تا اینکه خداوند تو را به

اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ، حَتَّى دَعَاكَ اللَّهُ إِلَى جِوَارِهِ،

جوار خویش دعوت فرمود و به اختیار خودش جانت را قبض نمود.

فَقَبْضَكَ إِلَيْهِ بِاخْتِيَارِهِ، وَالزَّمَّ أَعْدَائِكَ الْحِجَّةَ

و ملزم کرد دشمنانت را به حجت و برهان با حجت‌های رسای

مَعَ مَالِكٍ مِنَ الْحُجَّجِ الْبَالِغَةِ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ،

دیگری که با تو بود بر تمام خلق خود، خدایا قرار ده نفس مرا،

اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ نَفْسِي مُطْمَئِنَّةً بِقَدْرِكَ، رَاضِيَةً

آرام به تقدیر تو، خوشنود به قضایت، و خریص به ذکر و دعایت، و

بِقَضَائِكَ، مُوَلَّعَةً بِذِكْرِكَ وَدُعَائِكَ، مُحِبَّةً

دوستدار برگزیدگان از دوستانت، و محبوب در زمین و آسمانت، و

لِصَفْوَةِ أَوْلِيَائِكَ، مُحِبُّوْبَةً فِي أَرْضِكَ وَسَمَائِكَ،

شکیبادر موردنزل بلایت، و سپاسگزار در برابر نعمت‌های فزونت،

صَابِرَةً عَلَى نُزُولِ بَلَائِكَ، شَاكِرَةً لِفَوَاضِلِ

و شکیبادر موردنزل بلایت، و سپاسگزار در برابر نعمت‌های

نِعْمَائِكَ، ذَاكِرَةً لِسَوَابِغِ آيَاتِكَ، مُشْتَاكِرَةً إِلَى

فزونت، و متذکر عطایای فراوانت، مشتق به شادگشتن دیدارت،

فَرِحَةً لِقَائِكَ، مُتَزَوِّدَةً التَّقْوَى لِيَوْمِ جَزَائِكَ،

توشه‌گیر پرهیزکاری برای روز پاداشت، پیروی کننده روش‌های

مُسْتَنَّةً بِسُنَنِ أَوْلِيَائِكَ، مُفَارِقَةً لِأَخْلَاقِ

دوستانت، دوری‌گزیننده از اخلاق دشمنانت، سرگرم از دنیا به

أَعْدَائِكَ، مَشْغُولَةً عَنِ الدُّنْيَا بِحَمْدِكَ وَثَنَائِكَ،

ستایش و ثنایت، خدایا به راستی دل‌های فروتنان در گاهت به

اللَّهُمَّ إِنَّ قُلُوبَ الْمُخْبِتِينَ إِلَيْكَ وَالْهَةُ، وَسُبُلُ

سوی تو حیران است، و راه‌های مشتاقان به جانب تو باز است،

الرَّاغِبِينَ إِلَيْكَ شَارِعَةً، وَأَعْلَامَ الْقَاصِدِينَ

و نشانه‌های قاصدان کویت آشکار و نمایان است، و قلب‌های

إِلَيْكَ وَاضِحَةً، وَأَفِيدَةَ الْعَارِفِينَ مِنْكَ فَازِعَةً،

عارفان از تو ترسان است و صدا‌های خوانندگان به طرف تو صاعد

وَأَصْوَاتَ الدَّاعِينَ إِلَيْكَ صَاعِدَةً، وَأَبْوَابَ

و در‌های اجابت برویشان باز است، و دعای آن کس که با تو راز گوید،

الإِجَابَةَ لَهُمْ مُفْتَحَةً، وَ دَعْوَةَ مَنْ نَاجَاكَ

مستجاب است و توبه آن کس که به درگاه تو باز گردد پذیرفته

مُسْتَجَابَةً، وَ تَوْبَةَ مَنْ أَنَابَ إِلَيْكَ مَقْبُولَةً، وَ

است، و اشک دیده آن کس که از خوف تو گرید مورد رحم و مهر

عَبْرَةَ مَنْ بَكَى مِنْ خَوْفِكَ مَرْحُومَةً، وَ

است، و فریاد رسی تو برای کسی که به تو استغاثه کند آماده

الإِغَاثَةَ لِمَنْ اسْتَعَاثَ بِكَ مَوْجُودَةً، وَالْإِعَايَةَ

است، و کمک‌کاریت برای آن کس که از تو کمک خواهد دریاگان است،

لِمَنْ اسْتَعَانَ بِكَ مَبْذُولَةً، وَعِدَاتِكَ لِعِبَادِكَ

و وعده‌هایی که به بندگان دادی و فایض حتمی است و لغزش

مُنْجِزَةً، وَ زَلَلَ مَنْ اسْتَقَالَكَ مُقَالََةً، وَأَعْمَالَ

کسی که از تو پوزش طلبد بخشوده است و کارهای آنان که برای

الْعَامِلِينَ لَدَيْكَ مَحْفُوظَةً، وَارْزَاكَ إِلَى

تو کار کنند در نزد تو محفوظ است و روزی هایت که به آفریدگانت

الْمَخْلَاقِ مِنْ لَدُنْكَ نَازِلَةً، وَعَوَائِدَ الْمَزِيدِ إِلَيْهِمْ

دهی از نزدت ریزان است، و بهره‌های بیشتری هم به سویشان

وَاصِلَةً، وَذُنُوبَ الْمُسْتَغْفِرِينَ مَغْفُورَةً، وَحَوَائِجَ

م‌رسد و گناه آمرزش خواهان از تو آمرزیده است و حاجت‌های

خَلْقِكَ عِنْدَكَ مَقْضِيَةً، وَجَوَائِزَ السَّائِلِينَ

آفریدگانت نزد تو روا شده است و جایزه‌های سائلان در پیش تو

عِنْدَكَ مُوفَّرَةً، وَعَوَائِدَ الْمَزِيدِ مُتَوَاتِرَةً، وَمَوَائِدَ

شایان و وافر است و بهره‌های فزون پیاپی است و خون‌های

الْمُسْتَطْعِمِينَ مَعَّةً، وَمَنَاهِلَ الظَّمَاءِ مُتَرَعَّةً،

احسان تو برای طعام خواهان آماده است، و حوض‌های آب

اللَّهُمَّ فَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَاقْبَلْ ثَنَائِي، وَاجْمَعْ بَيْنِي

برای تشنگان لبریز است، خدایا پس دعایم را مستجاب کن

وَبَيْنَ أَوْلِيَائِي، بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَ

و بپذیر مدح و ثنایم را و گرد آور میان من و دوستانم به حق

الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ، إِنَّكَ وَلِيٌّ نِعْمَائِي وَمُنْتَهَى

محمد و علی و فاطمه و حسن و حسین که به راستی تویی

مُنَايَ وَغَايَةَ رَجَائِي فِي مُنْقَلَبِي وَمَثْوَايَ، أَنْتَ

صاحب نعمت‌هایم و منت‌های آرزویم، و سرحد نهای امیدم و

اَلْهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ، اِغْفِرْ لِيْ وَلِيَّائِنَا وَكُفَّ

بازگشتگاه و اقامتگاهم، توبی معبود و آقا و مولای من، پیامرز

عِنَّا عِدَائِنَا، وَاشْغَلْهُمْ عَنَّا اِذْنَا، وَاطْهَرْ كَلِمَةً

دوستان ما را و بازدار از ما دشمنانمان را و سرگرمشان کن از آزار ما

الْحَقِّ وَاجْعَلْهَا الْعُلْيَا، وَادْحِضْ كَلِمَةَ الْبَاطِلِ وَ

و آشکار کن گفتار حق را و آن را برتر قرار ده و از میان ببر گفتار باطل

اجْعَلْهَا السُّفْلَى، اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ.

را و آن را پست گردان که به راستی تو بر هر چیز توانایی.

زیارت حضرت
فاطمه زهرا

سَلَامُ الْعَالَمِينَ

حضرت فاطمه (علیها السلام) را این گونه زیارت کن:

يَا مُمْتَحَنَةَ امْتَحَنِكَ اللهُ الَّذِي خَلَقَكَ قَبْلَ أَنْ

ای آزموده، آزمودت خدایی که تورا آفرید، پیش از آن که تورا

يَخْلُقَكَ، فَوَجَدَكَ لِمَا امْتَحَنَكَ صَابِرَةً، وَ

بیافریند، پس به آنچه آزمودت تورا شکیبایافت، ما بر این باوریم

زَعَمْنَا أَنَّكَ أَوْلِيَاءُ وَمُصَدِّقُونَ وَصَابِرُونَ

که دوستان و تصدیق‌کنندگان تویم، و به تمام آنچه پدرت (درود

لِكُلِّ مَا أَتَانَا بِهِ أَبُوكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ

خدا بر او و خاندانش باد) و وصی اش برای ما آورده صبرکننده‌ایم،

أَلِهِ وَآتَى [أَتَانَا] بِهِ وَصِيَّهُ، فَإِنَّا نَسْأَلُكَ إِن

پس از تو درخواست می‌کنیم، اگر تصدیق‌کننده تو بوده‌ایم، ما را

كُنَّا صَدِّقْنَاكَ إِلَّا الْحَقَّتْنَا بِتَصَدِّقِنَا لِهَمَّا لِنُبَشِّرَ

به تصدیقمان به پدرت و جانشینش ملحق کن، تا خود را بشارت

أَنْفُسَنَا بِأَنَّكَ طَهَّرْنَا بِوِلَايَتِكَ.

دهیم که به سبب ولایت تو پاک گشته‌ایم.

و نیز مستحب است بگویی:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ

سلام بر تو ای دختر رسول خدا، سلام بر تو ای

عَلَيْكَ يَا بِنْتَ نَبِيِّ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ

دختر پیامبر خدا، سلام بر تو ای دختر محبوب

حَبِيبِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ خَلِيلِ اللَّهِ،

خدا، سلام بر تو ای دختر دوست صمیمی خدا،

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ صَفِيِّ اللَّهِ، السَّلَامُ

سلام بر تو ای دختر برگزیده خدا، سلام بر تو ای

عَلَيْكَ يَا بِنْتَ أَمِينِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ

دختر امین خدا، سلام بر تو ای دختر بهترین خلق

خَيْرِ خَلْقِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ أَفْضَلِ

خدا، سلام بر تو ای دختر برترین پیامبران خدا، و

أَنْبِيَاءِ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَمَلَائِكَتِهِ، السَّلَامُ

رسولان و فرشتگان، سلام بر تو ای دختر بهترین

عَلَيْكَ يَا بِنْتَ خَيْرِ الْبَرِيَّةِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

مخلوقات، سلام بر تو ای بانوی بانوان جهان از

سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأُولَى وَالْآخِرِينَ،

گذشتگان و آیندگان، سلام بر تو ای همسر ولی

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا زَوْجَةَ وَلِيِّ اللَّهِ وَخَيْرَ الْخَلْقِ

خدا، و بهترین خلق بعد از رسول خدا، سلام بر

بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُمَّ الْحَسَنِ وَ

تو ای مادر حسن و حسین، دو سرور جوانان اهل

الْحُسَيْنِ سَيِّدِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، السَّلَامُ

بهشت، سلام بر تو ای صدیقه شهیده، سلام بر

عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الصَّدِيقَةُ الشَّهِيدَةُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ

تو ای خشنود از خدا، و خدا خشنود از تو، سلام بر

أَيَّتُهَا الرِّضِيَّةُ الْمَرْضِيَّةُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا

تو ای فاضله پاکیزه، سلام بر تو ای حوریه در لباس

الْفَاضِلَةِ الزَّكِيَّةِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الْحَوْرَاءُ

انسان، سلام بر تو ای پرهیزگار نظیف، سلام بر

الْإِنْسِيَّةِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا التَّقِيَّةُ النَّقِيَّةُ،

تو ای همسخن با ملائکه و ای بسیار دانا، سلام

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الْمُحَدَّثَةُ الْعَلِيمَةُ، السَّلَامُ

بر تو ای ستم دیده ای که حقت غصب شده، سلام

عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الْمَطْلُومَةُ الْمَعْصُومَةُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ

بر تو ای سرکوب شده و مقهور دشمن، سلام و

أَيَّتُهَا الْمُضْطَهَدَةُ الْمَقْهُورَةُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

رحمت و برکات خدا بر تو ای فاطمه دختر رسول

فَاطِمَةُ بِنْتُ رَسُولِ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ،

خدا، درود خدا بر تو و روح و تن تو، گواهی مدهم

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ،

که بر برهانی روشن از سوی پروردگارت از جهان

أَشْهَدُ أَنَّكَ مَضَيْتِ عَلَى يَنِينَةٍ مِنْ رَبِّكَ، وَأَنَّ

درگذشتی، و هرکه تو را شاد کرد، رسول خدا (درود خدا

مَنْ سَرَّكَ فَقَدْ سَرَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ

بر او و خاندانش باد) را شاد نمود، و هرکه به تو جفا کرد،

آلِهِ، وَمَنْ جَفَاكَ فَقَدْ جَفَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

به رسول خدا (درود خدا بر او و خاندانش باد) جفا کرد، و

عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَمَنْ آذَاكَ فَقَدْ آذَى رَسُولَ اللَّهِ

هرکه تو را آزد، رسول خدا (درود خدا بر او و خاندانش باد)

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَمَنْ وَصَلَّكَ فَقَدْ وَصَلَ

را آزد، و هرکه به تو پیوست، به رسول خدا (درود خدا بر

رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَمَنْ قَطَعَكَ

او و خاندانش باد) پیوست و هر که از تو برید، از رسول

فَقَدْ قَطَعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ،

خدا (درود خدا بر او و خاندانش باد) برید، چرا که تو پاره

لِأَنَّكَ بَضْعَةٌ مِنْهُ وَرُوحُهُ الَّذِي بَيْنَ جَنْبَيْهِ

تن او و روح بین دو پهلوی او هستی، خدا و رسولان

كَمَا قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، أَشْهَدُ اللَّهَ وَ

خدا و فرشتگان را گواه می‌گیرم که من خشنودم از

رُسُلَهُ وَمَلَائِكَتَهُ أَنِّي رَاضٍ عَمَّنْ رَضِيَ

کسی که تو از او خشنودی، و خشم‌گیرم بر کسی که

عَنْهُ، سَاخِطٌ عَلَى مَنْ سَخِطَ عَلَيْهِ، مُتَبَرِّئٌ

تو بر او خشم‌گیرم، و بیزارم از هر که تو از او بیزاری، و

مِمَّنْ تَبَرَّاتِ مِنْهُ، مُوَالٍ لِمَنْ وَآلَيْتِ، مُعَادٍ

دوست دارم هر که را تو دوست داری و دشمنم هر که را تو

لِمَنْ عَادَيْتِ، مُبْغِضٌ لِمَنْ أَبْغَضْتِ، مُحِبٌّ

با او دشمنم، و متنفرم از هر که تو از او نفرت داری و محبت

لِمَنْ أَحْبَبْتِ، وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيداً وَحَسِيباً وَ

دارم به هر که تو به او محبت داری و خدا برای شهادت و

جَازِياً وَمُثِيباً

حسابرسی، کیفردهی و پاداش دهی کاف است.

آنگاه بر رسول خدا و ائمه طاهرین (علیهم‌السلام)

صلوات می‌فرستی.